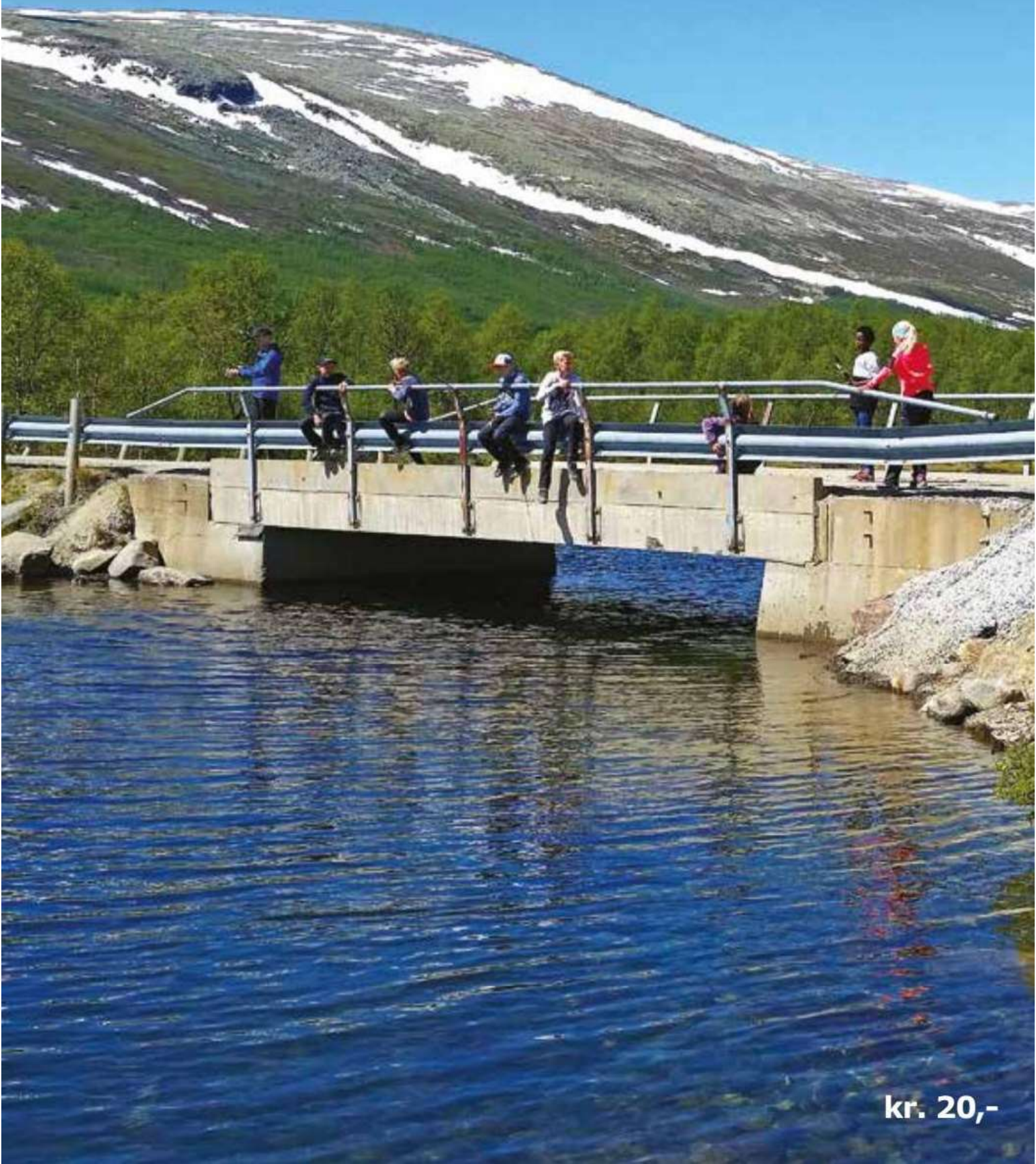

Fiskeguide

for Vestre Slidre statsallmenning

kr. 20,-

Innhold

Om fiskeguiden	4
Vatn og elver	4
<i>Litt om navnsetting</i>	7
Fisket i tidligere tider	6
<i>Annen næringsvirksomhet i fjellet</i>	7
Fiskearter	8
Aure	8
Abbor	11
Ørekyte	11
Fiskekort	12
Faktaopplysninger for vatn og elver	14
Kort beskrivelse av vatn og elver	15
Kart med beskrivelse av fiskevatn og elver	17
<i>Bjødnhøvdjednet</i>	18
<i>Grønsenn</i>	20
<i>Kringeltjednet</i>	22
<i>Kroktjednet (Lomtjednet)</i>	24
<i>Køltjednet</i>	26
<i>Langebergstjednet</i>	28
<i>Matkista og Halvorstølstjednet</i>	30
<i>Midtre Syndin</i>	32
<i>Mosvatnet</i>	34
<i>Nestisvatnet</i>	36
<i>Nørre Syndin</i>	38
<i>Rensenn</i>	40
<i>Skardstjednet</i>	42
<i>Skruvletjedna</i>	44
<i>Storfjorden</i>	46
<i>Strøstjednet</i>	49
<i>Svultatjednet</i>	50
<i>Sørre Syndin</i>	52

Buaråne	54
Flyosen	56
Krokåne	58
Rassvæta	60
Reina	62
Fiskemetoder	64
Markfiske	64
Slukfiske og dorging	64
Fluefiske	65
Isfiske	66
Rensing/filetering og tilberedning	66
Tilberede fisk tilpasset fangsten og tilbehøret en har	66
Fiskekultivering	67
Båt og motor	67
Regler om bruk av båt og motor	67
Utsettingsplasser for båt	68
Fiskedag	68
Friluftsliv	69
Åpen bu	69
Bu til utleie	69
Camping	69
Rasteplasser	69
Bålbrenning	70
Hunder - båndtvang	70
Turkart	70
Kilder	71
Tilbakemelding	71
Kontaktinformasjon	72

Om fiskeguiden

Denne fiskeguiden er et bidrag for å øke fiske- og naturopplevelser i Vestre Slidre. Vi har håp om at guiden kan være til glede og nytte både for fastboende, tilreisende og hytteturister. Guiden er et samarbeid mellom fjelloppsynet og Vestre Slidre jeger- og fiskarlag. Utgivelsen er støttet økonomisk av Oppland fylkeskommune, Sparebankstiftelsen DNB, Fisking i Valdres, jeger- og fiskarlaget og fjellstyret i kommunen. Redaksjonen har bestått av Svein Erik Ski, Harald Ranum, Erle Frantzen og Finn Hesselberg. Arbeidet ble avsluttet i mai 2017.

Det er en digital versjon tilgjengelig av fiskeguiden på nettsida på fjellstyret sin nettside: www.vestre-slidre-fjellstyre.no

Vi ønsker at guiden skal være mest mulig oppdatert. Dette er et fortløpende arbeid. Vi ønsker tilbakemeldinger, se bakerst i heftet for detaljer.

Vatn og elver

Vestfjellet i Vestre Slidre kommune er en statsallmenning som består av mange store og små vatn, og mange bekker og elvestrekninger. I denne guiden beskrives 18 ulike vatn og noen elvestrekninger. Området strekker seg fra Vasetvatnet i øst, Vang kommune i nordvest, Hemsedal kommune i sørvest og Nord-Aurdal kommune i sørøst.

Det er to eiendommer i området med egne fiskekort og regler, hhv Grunke i sørvest og Veslevatn i sør. Av de 200 km² som allmenningen har, er 20 km² vatn. De fem elvene vi omtaler har samla lengde på 11 km. I tillegg er det mange små fiskbare bekker og bekkestubber.

De aller fleste fiskelokalitetene er lett tilgjengelige fra veg. For de områdene som ligger lengst unna trengs en times gange. Fjellområdet går fra 800 til 1600 moh. og de aktuelle fiskeplassene ligger fra 800 til 1050 moh.

Litt om navnsetting

Det er spennende og litt forvirrende med flere navn på samme stedet. Ulike kart har ofte ulike navn, ulik rettskriving eller former av samme navnet. Forskjellige vatn kan også ha samme navnet, for eksempel Lomtjedn. Navn kan være satt etter bruken på stedet eller etter hvordan det ser ut, men det kan også være knyttet til et annet stedsnavn som for eksempel Strø (-stjedn). Navnsetting er også knyttet til hvem som har satt navnet og hvilken tilknytning vedkommende har hatt til stedet. Utviklingen av språket har komplisert dette ytterligere og bla. gitt opphav til doble betegnelser.

Noen eksempler: Mosvatn er omtalt både som Movatn, Mosvatn og Kvithaugfjorden. Storfjorden er både omtalt som Svenschen, Svensken (hos Ruge i 1743, på kart av 1840), Hane-fjorden, Bukona vannet, Store Flyvatn og bare Flyvatnet. I begge disse eksemplene er navnet også knyttet til en del av vatnet, hhv Kvithaugfjorden som den nordlige delen av Mosvatnet og Flyvatnet som den sørlige delen av Storfjorden.

Nørre, Midtre og Sørre Syndin var fram til 1690 to vatn Øvre og Nedre Sunden. Pyttingen var et sund som delte Øvre Sunden i to. Dette var før vatnet fikk sitt utløp til Ala i Vang kommune (Ruge 1743, Jahnsen 2002).

Rensenn og Grønsenn har endingen -senn. -Senn kommer fra det norrøne sær som skal bety sjø. Kartverket har godkjent navn som Rensennvatnet og Reinsennvatnet på Rensenn. Dette er litt ugreitt i og med at forståelsen av navnet da blir "Renvatnvatn". Rensennfjorden har også blitt brukt i dagligtale. Elva Reina som renner fra Rensenn til Storfjorden, har på eldre kart navnet Flisa, trolig etter navnet på stedet der den renner ut i nærheten av Flisøya. Elva kunne godt hatt navnet Reinåne eller Rensennåne. Vi har valgt å holde oss til de lokale betegnelsene og samtidig forenkle der vi kan.

Fjord brukes om større vatn, eks Storfjorden. Vatn er brukt om mellomstore innsjøer, eks. Mosvatn; mens tjedn er brukt om mindre enheter, eks Kringeltjedn. Dam er et ennå mindre vatn.

Elv brukes ikke som del av navn på vassdrag i allmenningen. Det er -åne som brukes. Det brukes både på de små og de som er litt større, for eksempel både på Buaråne, Kjeslaråne og Kinhøltåne. De minste vassdragene er bekkene, alt fra en liten sildre til et kraftig bekkdrag, for eksempel Svartebekk og Grønelibekken.

I navnsettinga i området er vassdraget ofte gitt et navn uten en ending som sier hva det er, eks Reina og Lengja. Imidlertid kan navnet fortelle noe om hvor det er som Skruvla, eller hva det er slik som Rassvæta. Dette siste navnet finnes bla. annet på kart fra 1840.

Språklig er det i fiskeguiden valgt å bruke betegnelser som går igjen i navn på ulike geografiske steder for eksempel veg og vatn, og dialektiske uttrykk som aure, vassdrag, meitemark og lignende.

Høyt til fjells, søraust for Gråkampen, er det et omfattende fangstanlegg med ledegjerder og dyregraver. Les mer på side 7.

Fisket i tidligere tider

Etter hvert som isen trakk seg tilbake etter siste istid kom fisken inn østfra. I vatn med naturlige vandringshindre har den nok blitt hjulpet fram av mennesker. Fisket med levende agn som ørekyte, har bidratt til spredning av denne arten også i nyere tid.

Fisket i fjellet har vært (og er) en viktig del av det lokale næringsgrunnlaget. Statsallmendingen er et fiskerikt område og har trolig blitt utnyttet siden steinalderen. Av skriftlige kilder er området godt beskrevet i presten Ruge sine redegjørelser til kongen i København i 1743 og ca. 1750. ... *"det vrimler av fisk selv om alle fisker med alle mulige midler"*... Han gjengir også oppfatningen om at *"fisket var så mye bedre før"* (noe som stadig blir hevdet) og forklarer det med fiskemetodene: småmaska garn (...*"slik at småfisken utryddes"*), bruk av sløer og lystring i gangstida på gyte plassene. Sløer er faststående redskap som fisk på vandring blir ledet inn i, se under. Slik skisserer han aktuelle tiltak for å bedre bestanden. Tiltak som også i dag er virksomme gjennom fredningsbestemmelser og fiskeregler.

Mer systematiske undersøkelser og fiskestellstiltak har blitt gjennomført de siste hundre og femti årene. Det har bl.a. vært flere yngeloppdrett i kommunen, for eksempel var et slikt oppdrett i drift på Jaslangen fra 1890-1945.

Fisket har gjennom århundrene blitt utført med mange ulike redskaper. Det tidligste fisket

Sløe i Buaråne

ble trolig gjort med hendene og med enkle faste redskaper i bekkene med ledegjerder og sløelknende redskaper (Hermundstad 1964). I mange elver og bekker er det rester etter slike ledegjerder. Det er en rekke av steiner som leder vatnet til ene siden av bekken, til et dypere parti. I hele kommunen er det registrert 20 sløer (Hesthagen 2011). De fleste av dem ligger i statsallmenningen. Noen av disse har vært i bruk helt til nyere tid. Sløene har i perioder vært en viktig del av næringsgrunnlaget for gardene. Stridigheter om sløeretter var ikke uvanlig og viser noe av betydningen de hadde.

Dragnot var en annen vanlig redskap som også har vært i bruk helt opp til moderne tid. Den ble brukt på områder med jevn bunn og skal også ha hatt effekt på å gi fisken bedre næringsgrunnlag ved å rense bunnen for gras og grønske. Noen stedsnavn viser til slik aktivitet, f.eks. Haugvørpe ved Storfjorden. Betydningen kan være *en haug ved et sted hvor det kunne gjøres flere notkast*.

Bruk av fiskestang og krok har også lang historie. Krokene var tidlig laget av bein og hardt trevirke. Snøret kunne være tvunnet hestetagl. Naturlig nok er det ikke vanlig å finne rester etter dette fisket. Et mer moderne fiskesnøre var i salg fra om lag forrige århundreskiftet sammen med bambusstanga. Dette avløste en bjørke- eller ospestang og et snøre av hestetagl. Den _eldste fiskekroken av jern som er kjent fra Norge, er fra om lag år 400, mens det skal være funnet 20 000 år gamle metallkroker på Kreta. Før krokene begynte å bli produsert industrielt i Norge fra 1877 (Mustad) var det lokal produksjon på mange gardar. I Valdres var det kroker å få kjøpt som vanlig handelsvare fra omlag 1860 (Hermundstad 1964).

Tradisjonelt var fisket i allmenningen et viktig tilskudd til næring. Det var vanlig i mange hundre år at fisket med faststående redskap var forbeholdt grunneiere og bruksberettigete, mens fiske med stang og krok var fritt, ikke ulikt reglene i dag. Retten til fiske med line, garn og oter betød mye for fast bosetting i området og er stadig en viktig bruksrett for fastboende. Utover i forrige århundre ble det stadig flere tilreisende turister og hyttefolk, og fiskeaktiviteten ble etter hvert en fritidssysse.

Redskapen har endret seg fra faststående redskap til stangfiske, og fra agnfiske til fiske med kunstig agn som flue og sluk. Da stangfisket tok til, var det som nevnt over, i hovedsak brukt en bjørke- eller ospestang og et snøre som var festet i toppen og litt nedover som sikring i tilfelle stangen knakk. Nåværende utstyr er svært spenstig, lett, har tynne snører, sneller og små kroker. Det er utstyr som gjør det mulig å fiske over mye større områder, rekke lengre ut, samtidig som stangbrekk er mer sjelden. Utstyret gjør det også mulig å dorgefiske.

Det er svært aktuelt med fiske fra båt i flere vatn i allmenningen. Båt ble for noen hundre år siden sett på som et så stort gode at det ble regnet med i verdien av gården: *"Han hadde en halv båt i Rensenn"*... Dette ble nedfelt skriftlig ved verdifastsetting og skattegrunnlag.

Annen næringsvirksomhet i fjellet

Langs vassdragene er ikke fangstkulturen bare knyttet til fisk. Vassdraget er et naturlig hinder for elg og rein slik at trekkrutene ofte går langsetter vassdraget og over der det er mulig å krysse. Mange steder er det rester av dyregraver plassert slik at de nettopp utnyttet dette. Å finne slike fangstanlegg kan være et spennende avbrekk fra fisket. På vestsida av Buaråne er det bl.a. en rekke med dyregraver på begge sider av vegen til Grunke. Høyt til fjells, f.eks. opp mot

Gråkampen, er det og mer omfattende fangstanlegg med ledegjerder og dyregraver.

Det har vært mer næringsvirksomhet i fjellet enn jakt og fiske de siste par tusen år. Den mest omfattende næringsvirksomheten var lenge knyttet til jernutvinning. En forutsetning for jernproduksjon var god tilgang på myrmalm og trevirke. Anleggene var derfor plassert i nærheten av malmholdige myrer. Det har foregått jernutvinning i våre fjellområder i om lag 1500 år, fra de siste århundrene før vår tidsregning og fram til 14-1500-tallet. Omfanget av jernutvinningen var meget stor. Valdres var i perioder eksportør av jern fra fjellet. Det var behov for store mengder trevirke til produksjonen. Det trengtes for det første ved til bål der den jernholdige torva ble brent og det organiske materialet fjernet, "myrmalmen ble røstet". For det andre var det nødvendig med trevirke for å lage trekull. Etter at malmen var røstet, ble den lagt lagvis i en jernutvinningsovn sammen med trekull. Ved å blåse luft inn i ovnen kom temperaturen opp i 1300°C. Ved denne temperaturen skiller slagget seg fra jernet. Det er mange spor etter jernutvinning i våre fjellområder. I store deler av allmenningen er det kullgroper med rester etter produksjon av trekull. Slagg fra jernproduksjonen ligger mange steder helt opp i dagen.

Støling har vært en nødvendig del av næringsgrunnlaget for gardene i bygda, et sommerbeite som både ga avlastning for jordvegen heime og næringsrik grøde for dyra. Fisket var en attåtnæring for budeiene og et viktig grunnlag for fersk mat. Stølingen har preget landskapet. Behov for ved og beiting holdt lenge fjellbjørka nede. Kyrtråkk mot de ulike støslaga og langs vassdrag til ulike vadesteder, va, er en del av dette kulturlandskapet.

For at fisken kunne utnyttes etter fiskesesongen og som annen salgsvare enn ferskfisk, var konservering viktig. Kaldrøyking er i liten grad beskrevet annet enn i nyere tid. Salting, speking og raking synes å ha vært hovedmåtene som ble brukt de siste hundreårene. Alt krevde salt, men i ulike mengder, (Eknæs 1979). Rakfisk fra Valdres har slik sett gamle og lokale "aner".

Fiskearter

Rensenn, Storfjorden, Mosvatnet, Strøstjednet og Matkista har abbor, aure og ørekyte. De andre vatna har bare aure eller aure og ørekyte. Se opplysninger under hvert vatn og om de enkelte fiskeartene for flere detaljer.

Aure

Aure, ørret, *Salmo trutta*, er en laksefisk. Det er den de fleste ønsker å få på kroken, og helst skal den være stor. Auren innvandret østfra etter siste istid. Den er i familie med røye, laks, sik, harr, lågåsild og sjøaure. Auren gyter seinhøstes på områder med grus og fortrinnsvis i oksygenrikt rennende vatn. Navnet aure kommer fra gammelnorsk og betyr noe sånt som "den som rir på grusen", (eller aur som grus også kalles), navnet henger trolig sammen med observert gyteatferd. Yngelen klekkes på ettervinteren/våren, når bekkene blir store etter snøsmeltingen. Den første tida etter at plommesekken er brukt opp, ernærer yngelen seg av plankton og fjærmygg. De oppholder seg i bekken og nærområdene før de søker ut i strandsonen.

I bekker og elver er det egne stammer som trolig tar sine gytevandringer i bekken. Auren tilpasser seg det leveområdet og den næringstilgangen den har. Den skifter farge etter bunnforholdene. Ved utsetting av fisk fra oppdrettsanlegget er det spennende å se hvordan denne endringen kan skje i løpet av noen minutter. I bekker som renner gjennom myrer og vatn med mye humus, kan fisken være svært mørk, mens i klare næringsfattige vatn kan den være

sølvblank som en sjøaure.

I vestfjellet er det stor variasjon i størrelse og hvordan fisken ser ut. Trolig er det litt ulike stammer som har tilpasset seg lokale forhold, og som velger å gyte på spesielle steder, eksempelvis i utløps- eller innløpsbekker.

I vatn som Skruvletjednet og Rensenn er fisken gjennomgående mindre og mørkere enn i Syndinsvatna og Mosvatnet. I Nestisvatnet og Grønsenn er det vanlig å få ganske brunlig fisk. Kjøttfargen ser ikke ut til å ha en direkte sammenheng med utseende. Rød kjøttfarge blir dannet av fargestoffet karoten i krepsdyr. Reker blir røde når de blir kokt. Tilgangen på krepsdyr og hvor stor andel av næringen som består av dem, bestemmer hvor rødt kjøttet blir. Det er mer krepsdyr i kalkrikt vatn enn i myrvatn. Det er noe av forklaringen på at fisken fra myrvatn ikke er så røde i kjøttet som i vatn med mer sand- og grusbunn. Når tilgangen er svært god, kan innholdet i tarmen være sterkt rødt. Rødfargen er ellers den samme som finnes i gulerøtter. I vårt område er det vatn med fisk med svært sterk rødfarge, mens det i andre vatn er mer vanlig å få fisk som er mer rosa. I bekker og elver er fargen til vanlig hvitere. Den flotte rødfargen gjør auren svært delikat, men det er lite trolig at man i en blindtest vil smake forskjell på fisk av ulik farge. Fiskens kondisjon er derimot en viktig faktor.

Næringstilgangen gjennom året gir ulik kvalitet på fisken. Rett etter gyting er den i dårlig forfatning. Ofte kan fisk som er tatt på isen og i elver og bekker tidlig på våren være litt slaskete og løse i kjøttet. Lengre ut på sommeren kan fisk fra samme området være faste i kjøttet. Kvaliteten på fisken i allmenningen er gjennomgående svært god. Det er god næringstilgang i forhold til mengden av fisk.

Størrelsen varierer som nevnt mye, se oversikten over vatna med gjennomsnittsvekt ved garnfiske. Gjennomsnittet sier imidlertid lite om hvor stor fisk det er mulig å få i de enkelte områdene. Det er ikke vanlig, men mulig, å få fisk over kiloen både i elver og vatn. I småbekkene kan en være fornøyd om fisken er 200 gram, i enkelte vatn er den vanligste størrelsen tre til fire

fisk på kiloen, i andre er fisken større. Spesielt i vatn hvor auren går over til fiskediett, kan de bli større. Dette er ikke vanlig før de blir over 30 – 35 cm store.

Auren sin næring består av ulike bunndyr, de nevnte krepsdyrene, av insekter i ulike stadier, andre mindre fisk og frosk. I større fisk kan det finnes hele mus eller lemen. Til forskjell fra abbor, har auren en mer variert diett. Fisken kan være glupsk og spise det den kommer over, men til tider være svært selektiv. Det nytter lite å forsøke å lure den til å bite på en sluk eller mark når det er stor klekking av for eks. døgnfluer, steinfluer eller vårfluer.

Auren tar også gjerne luftbårne insekter til forskjell fra abboren. Trivselstemperaturen er mellom 10 og 16 grader celsius. Da er fisken mest aktiv og tar til seg mest føde. I praktisk fiske oppleves det døgnvariasjoner, noen ganger biter det bra tidlig om morgenen andre ganger er det vanskelig å få noe på kroken før om kvelden. Noen ganger er det en flue eller sluk som er effektivt, andre ganger bare meitemark. Disse variasjonene endrer seg gjennom årstidene, i tillegg til å variere med værforholdene og lokale forhold. Det er noe av dette som gjør fisket til en utfordrende og spennende aktivitet. Kunnskap om fiskens næringsvaner, valg av fiskeplass og redskap, vær- og næringsforhold, ferdighet og ikke minst utholdenhet er en beskrivelse av noen forutsetninger for fiskelykke i tillegg til flaks.

Årstidsvariasjoner er i tråd med fiskens biologiske syklus og næringsvandring. Når auren stod på elva for å gyte seinhøstes kunne den være lett å ta med lyster; når vårfluene klekker kan det gi grunnlag for et eventyrlig fluefiske; når småbekker øker etter et plutselig regnvær kan det være godt fiske med mark i osen; når det mørkner midt på sommeren trekker auren ofte inn til land og bekkeutløp på sine næringsvandring.

Disse variasjonene gir også et spennende grunnlag for å observere fisk. I gyte- eller gangstida når auren er fredet, er det mulig å oppleve den på ganske nært hold. Det er spennende å liste

Abbor i garn

seg fram til en gytebekk og stå i skjul og se på fisken. Det er også da et spørsmål om å være på rett sted til rett tid.

For å finne fisken i en bekk eller et vatn kan det være lurt å huske på tre forhold som preger fiskens atferd utenom gytetida: skaffe seg mat, være trygg (i skjul) og bruke minst mulig energi.

Abbor

Abbor, åbbor, øbbør, tryte, *Perca fluviatilis*, er en piggfinnefisk. Som ung er abbor en utpreget stimfisk, mens eldre og større eksemplarer ofte svømmer alene. Den er en av de vanligste og mest utbredte av våre ferskvatnfisker. For garnfisket kan det bli rent arbeidsomt å få en abborstim i garnet.

Størrelsen på abbor varierer både mellom vatna og som variasjoner fra et år til et annet. I innsjøer er den stort sett stasjonær, så har en først funnet en god fiskeplass kan den ofte brukes over lengre tid. Abboren gyter tidlig på sommeren. Da er kvaliteten på fisken "slaskete", men den kommer seg raskt utover sommeren. Den gyter helst på kvist og siv. En metode for å bedre gyteforholdene for abbor har vært å sette ut store kvisthauger. Det har også vært grunnlaget for å redusere bestanden. Garn og ruser ble satt ut i nærheten av slike plasser.

Abboren er en ganske varmekjær fisk. På varme sommerdager kan det være mulig å se abborstimer jage ørekyte helt inn på grunna. Abboren er en rovfisk som gjerne spiser sine artsfrender, larver av insekter og andre bunndyr. Den tar lite insekter som kommer fra land. Sportsfisket etter abbor foregår helst med mark eller sluk. Det kan være vanskelig å få den på flue. En lang markstang på en plass med rett dybde og temperatur på vatnet kan være et godt grunnlag for fangst. Det er spesielt gode muligheter i Matkista.

Det er mange som tradisjonelt har betraktet abboren som "ufisk". Den er lett å stikke seg på når den gjøres opp, den har mange bein og et sterkt skinn. ... "Fikk du mye fisk?" "Nei, jeg fikk bare et par, og så seks abbor"... Abboren er imidlertid alt for lite skattet som matfisk i området vårt. Den er svært god å koke fiskesuppe på og smaker fortreffelig som stekte fileter. På fiske-dagen ved Buaråne i juli er den en sikker vinner blant smaksprøvene.

Ørekyte

Ørekyte, gørrkim, kyte, kime, *Phoxinus phoxinus*, er en liten karpfisk. Det påstås at den skal være kommet til området ved hjelp av mennesker, som agnfisk og ved utsetting av aureyngel. Disse forholdene reguleres nå av Innlandsfiskeloven og Lov om naturmangfold. Det er forbudt å bruke levende fisk som agn, unntatt død fisk fra samme vassdrag som agnet benyttes i. Bruk av levende ørekyte som agn er derfor forbudt, i tillegg kan slik bruk også bidra til en ytterligere spredning.

Ørekyta holder seg i strandbeltet og tar næring fra aureyngel. Imidlertid er den også mat for stor abbor og aure. Det er svært vanlig at større fisk kan ha flere ørekyter i magen.

Det har vært mange forsøk på å redusere ørekytebestanden. Det har vært brukt kastenot og ruser. Det siste

Ørekyte er uønsket i norske vassdrag. Foto: Erni/shutterstock.com

kan være effektivt når ørekyta går på bekken for å gyte gjennom sommeren. Imidlertid må et slikt tiltak stadig gjentas fordi bestanden tar seg fort opp igjen. I området ble det gjennom tre år (95-97) tatt opp over sju hundre liter med ørekyte i tre vatn uten at øvrig fiskebestand så ut til øke registrerbart.

Fiskekort

Korttype	Enkeltkort	Inkl. ektefelle eller sambuer
1-døgn	kr 75,-	kr 115,-
3-døgn	kr 150,-	kr 230,-
Veke	kr 225,-	kr 340,-
Året	kr 450,-	kr 675,-

Gratis fiske for ungdom

Det er gratis stangfiske for ungdom til og med 20 år. Alder må kunne dokumenteres ved kontroll.

Priser 2017

Fiskekortet må være med under fisket og kunne vises fram ved kontroll.

Fiskesesong

Fiskesesongen går fra 1.1 til 31.12. Alt fiske er fredet i perioden f.o.m. 16.9 til vatna er islagte.

Regler for stangfiske

Det er tillatt å bruke maksimalt 2 stenger per fisker. Ved isfiske er det lov å bruke inntil 5 pilkestikker. Stang eller handsnøre som er satt ut, blir regnet som faststående redskap og er ikke tillatt. Det er lov å fiske fra båt. Fullstendige fiskeregler finn du på informasjonstavler i allmenningen og fjellstyret sin nettside www.vestre-slidre-fjellstyre.no.

Oterfiske for utenbygdsboende

Utenbygdsboende og utlendinger kan fiske med oter i Rensenn mot kjøp av eget fiskekort. (Oterfiske i andre vatn er bare tillatt for de som er bosatt i Vestre Slidre.)

- Bruk av båt er tillatt og det kan brukes 2 otere pr. fisker.
- Bruk av motor/elmotor er ikke tillatt.
- All fisk skal tas opp uavhengig hvor stor fisken er.
- Innen 1 uke skal det rapporteres til fjellstyret om fisketimer og fangst.

Kortsalg

Kort kan kjøpes på en del butikker, på internett (www.inatur.no) eller via SMS.

Butikker:

Slidre: COOP

Røn: Bensinstasjonen

Vaset: Vaset senteret

Intersport Vaset

Langestølen: Langestølen kolonial

Fagernes: Turistkontoret

Internett:

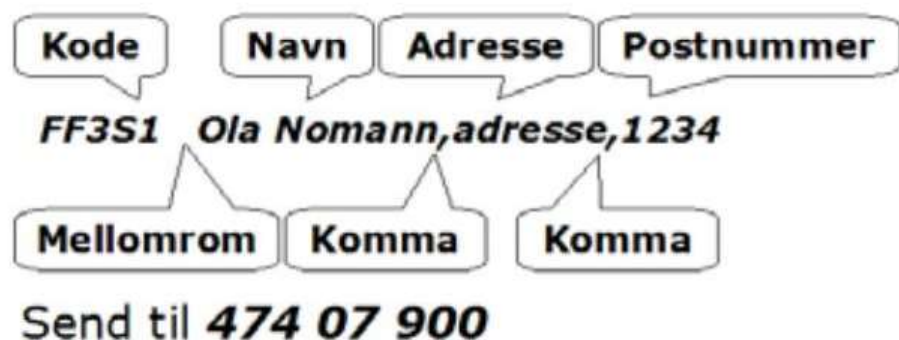
Kort kjøpes på www.inatur.no og betaling skjer med kredittkort.

Kjøp med SMS (faktura):

1. Send SMS-melding til 474 07 900: (kode i tabell under)
Kode mellomrom Navn komma Adresse komma Postnr
2. Du mottar SMS med betalingsinfo. med KID-nummer.
3. Ta vare på melding for kontroll og betaling.
4. Betal innen 14 dager for å unngå fakturagebyr.
5. Bruk KID-nummer ved betaling.

Kode for SMS

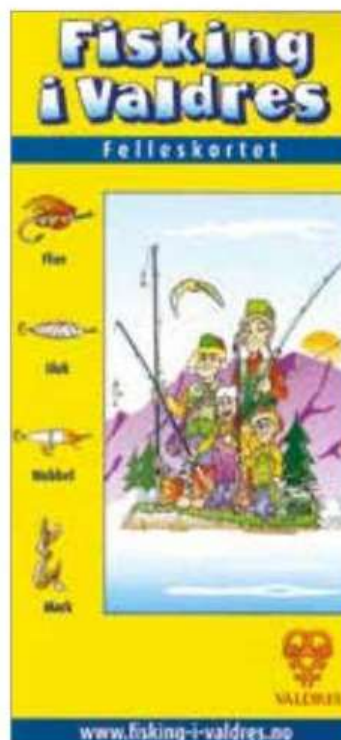
korttype	1 døgn	3 døgn	uke	sesong
enkeltkort	SF3D1	SF3D3	SF3D7	SF3S1
inkl. ektefelle	FF3D1	FF3D3	FF3D7	FF3S1

Eksempel på kjøp av fiskekort for året:**Felleskortet «Fisking i Valdres»**

Rundt 70 små og store vann og elver i Valdres er samlet under felleskortet "Fisking i Valdres". Alle vatn i statsallmenningen er med i ordningen. Felleskortet "Fisking i Valdres" gjelder i perioden 15. juni–15. august og selges på turistkontorer, bensinstasjoner, sportsbutikker og enkelte butikker/turistbedrifter i Valdres, via SMS og via internettsiden: www.inatur.no

Det selges fiskekort for enkeltpersoner og familier (ektefelle/samboer m/barn t.o.m. 20 år) for 1 døgn, 3 døgn, 1 uke og sesong (15.06.–15.08). Det er kortere sesong og høyere pris enn allmenningkortet.

Informasjon: www.fisking-i-valdres.no

Faktaopplysninger for vatn og elver

Vatn/elv	Nr på kart	Navn	Høyde, moh	Areal vatn, daa	Lengde elv, KM	Aure	Abbor	Avstand fra veg KM	Påhengsmotor (inkl. el. motor)
V a t n	1	Bjødnhøvdjtj.	980	30	-	•		1	Nei
	2	Grønsenn	874	1100	-	•		0,5	Nei
	3	Kringeltj.	1020	40	-	•		1	Nei
	4	Kroktj.	942	59	-	•		1,5	Nei
	5	Køltj.	866	100	-	•		0	Nei
	6	Langebergjtj.	1010	40	-	•		1,5	Nei
	7	Matkista og Halvorstølstj.	870	230	-	•	•	1,5	Nei
	8	Midtre Syndin	937	2700	-	•		0	10HK
	9	Mosvatnet	864	1450	-	•	•		Nei
	10	Nestisvatnet	871	550	-	•		0,5	Nei
	11	Nørre Syndin	937	164	-	•		0	15HK *
	12	Rensenn	923	1025	-	•	•	0	Nei
	13	Skardstj.	986	31	-	•		0,5	Nei
	14	Skruvletj.	1054	230	-	•		2,5	Nei
	15	Storfjorden	856	10500	-	•	•	0	10HK
	16	Strøstj.	874	100	-	•	•	0	Nei
	17	Svultatj.	945	250	-	•		0,3	Nei
	18	Sørre Syndin	909	2100	-	•		0	10HK
E l v	19	Buaråne	864-856	-	1	•	•	0	Nei
	20	Flyosen	855-853	-	0,2	•		0	Nei
	21	Krokåne	910-796	-	8,5	•		0	Nei
	22	Rassvæta	932-801	-	6,7	•		0	Nei
	23	Reina	923-856	-	3,5	•		0	Nei

* Nørre Syndin: Oppgitt areal i Vestre Slidre, inkl. Vang er areal ca 4600 daa.

Kort beskrivelse av vatn og elver (opplysninger pr. 2016)

Vatn/elv	Nr på kart	Navn	Status	Utsatt fisk pr år	Størrelse
V a t n	1	Bjødnhøvd tj.	Bør fiskes mer da det er en del gammel fisk.	100, 1-årig	
	2	Grønsenn	Svært god vekst og fin aure.	800, 1-årig	500g
	3	Kringeltj.	Konkurransen av ørekyte.	100, 1-årig	
	4	Kroktj.	Tynn bestand, god kvalitet.	100, 1-årig	
	5	Køltj.	<i>(Svært få prøver)</i>	0	700g
	6	Langebergtj.	Svært god vekst, fin størrelse på auren.	100, 1-årig	
	7	Matkista og Halvorstølstj.	Middels vekst. Mindre abbor de siste årene.	0	320
	8	Midtre Syndin	Svært god og utholdende vekst. En del stor aure.	500, 2-årig	630g
	9	Mosvatnet	God vekst.	0	500g
	10	Nestisvatnet	Svært god vekst og fin aure.	600, 1-årig	
	11	Nørre Syndin	Svært god vekst, fin størrelse på auren.	0	
	12	Rensenn	Middels vekst, overbefolka.	0	320g
	13	Skarsdtj.	Bestanden på veg opp.	200, 1-årig	
	14	Skruvletj.	Middels god vekst, god bestand.	0	
	15	Storfjorden	God vekst, avhengig av fiskeutsetting.	10.000, 2-årig	460g
	16	Strøstj.	Tett abborbestand gir auren middels vekst.	0	
	17	Svultatj.	God vekst og god bestand.	500, 1-årig	
	18	Sørre Syndin	God og utholdende vekst. En del stor aure.	500, 2-årig	560g
E l v	19	Buaråne	Stor variasjon i fiskestørrelse	50, flerårig	
	20	Flyosen	Stor variasjon i fiskestørrelse	0	
	21	Krokåne		0	
	22	Rassvæta		0	
	23	Reina		0	

Se beskrivelse av hvert vatn for detaljerte opplysninger. Gjennomsnittsstørrelse på fisk er basert på fangstrappporter og det er ikke oversikt for alle vatn.

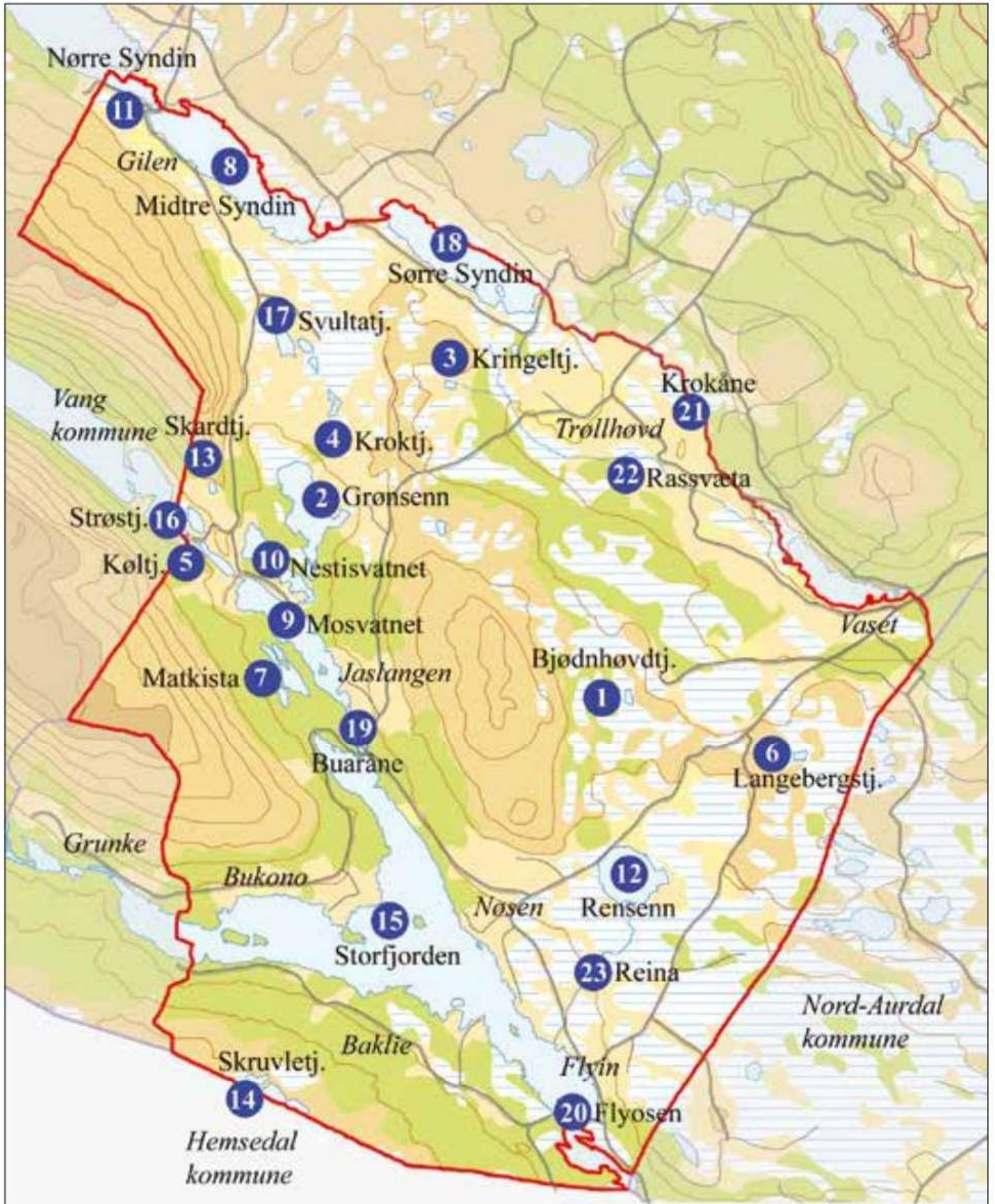

Fluefiske ved Skruvletjednet, isfiske på Mosvatnet og fiskekultivering (se info s. 67).

Kart over fiskevatn og elver i statsallmenningen

1 Bjødnhøvdjtjednet

Omtale	1009 moh., ca. 40 daa. Det er et næringsrikt tjern. Vatnet er grunt, delvis storsteinet og delvis gjørmepreget bunn. Det er liten sikt og ganske mørkt vatn. Det er forsøkt oppdemt. Mye siv og myr langs land og i partier ute i vatnet. Utløpsbekken renner ut i Vasetvatnet.
Fiskebestand	Det er bare aure i vatnet. Det blir satt ut fisk hvert år. Vanlig størrelse er tre til fire hundre gram. Det er ikke like lett å få fisk i vatnet, bl.a. virker vær og vasstand inn.
Fiskeplasser	Utløpsosen på østsida er lite aktuell for fiske. Fiskeplassene varierer med vassnivå, fiskemetode og gjengroing.
Fiskemetoder	Med tørrflue kan det meste av vatnet fiskes. Det kan være svært spennende å fiske etter vak mellom planter og siv. Lette spinnere og små sluker er også brukbare redskaper, men napp i bunnen må påregnes.
Båt	Det er ikke aktuelt å bruke båt i vatnet.
Adkomst	Det går sti på om lag 1 km fra vegen til Bjødnhøvd like sør for Bjødnhøvdåne. Stien deler seg litt opp i lia, pass på å ta den som går vestover. Det er også greit å gå fra Panoramavegen på høyeste punktet ved Grønelihøgde. Det er en litt lenger tur uten en direkte sti.

2 Grønsenn

Omtale	874 moh., 1100 daa. Vatnet har veldig varierende dybdeforhold med mye store stein og skjær. Gjennomsnittsdybde mellom 4 og 5 meter. Svært grunt i nordenden. Siktedybde om lag en meter.
Fiskebestand	Aure og ørekyte. God bestand av aure. Fisken har god kvalitet. Varierende størrelse. Fisk over kiloen forekommer. 400–500 gram er vanlig.
Fiskeplasser	Det meste av vatnet med unntak av nordenden kan fiskes fra land.
Fiskemetoder	Sluk, for eksempel Sølvkroken spesial. Mark og dupp. Ved dorging med sluk er det lett å sette seg fast.
Båt	Båt til utlån for medlemmer av jeger- og fiskarlaget. Medlemskap er åpent for alle. Ingen plass for utsetting av båt. Kano kan trekkes over fra Nestisvatnet.
Adkomst	Fra stølslaget Grønsenn går sti fra parkeringsplassen ned til pollen på sørøstsida. Kan enkelt også nås fra vegen mellom Syndin og Strø. Det er ingen merket sti rundt vatnet, men det er for det meste framkommelig.

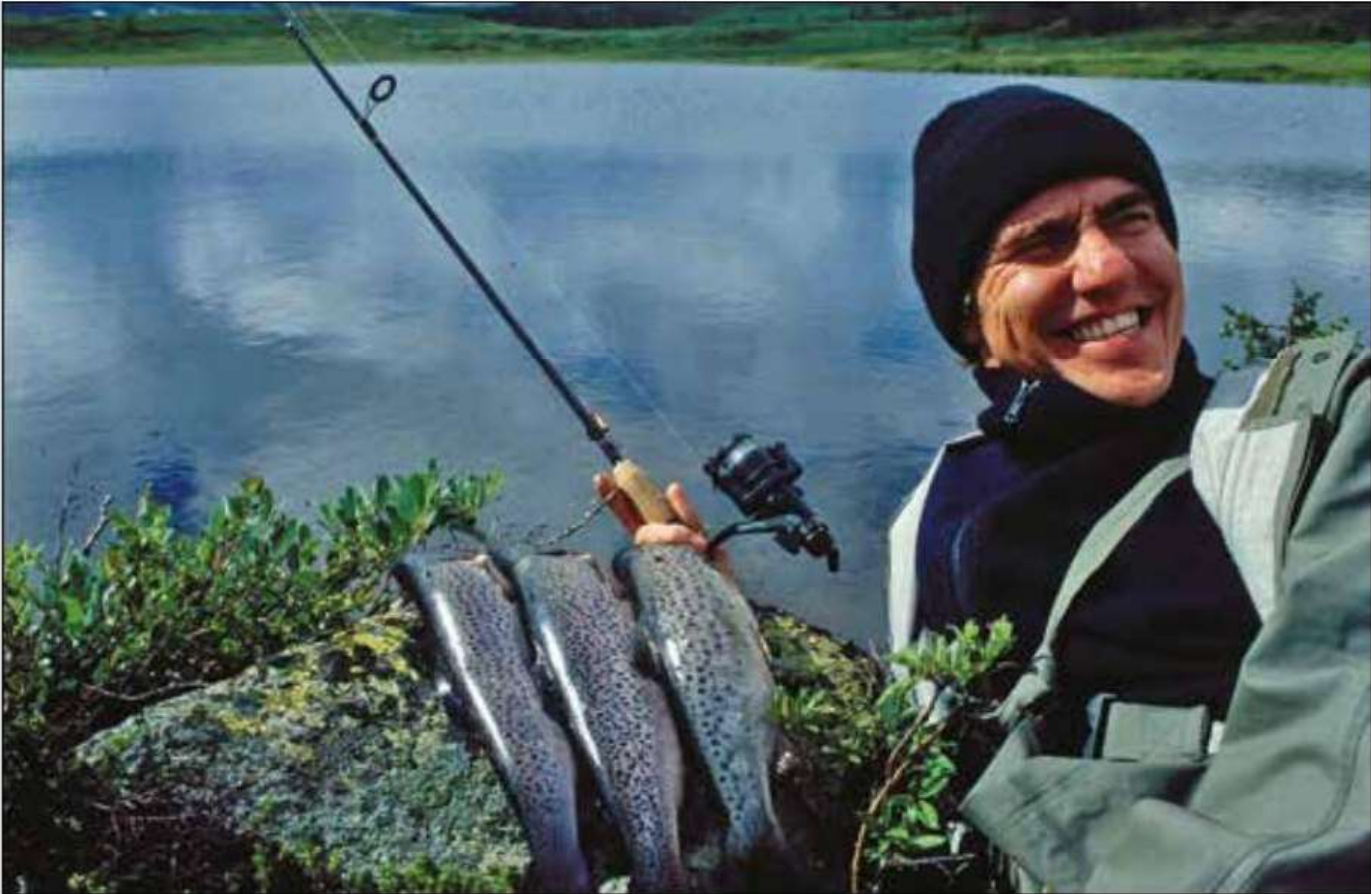

3 Kringeltjednet

Omtale	1020 moh., 40 daa. Vatnet ligger i åpent lende. Det går greit å gå rundt hele vatnet. Det er delvis myr og delvis morenegrunn. Grunnforholdene varierer noe, steinbunn spesielt i den østre delen og mer gjørme og siv i den vestre. Det er både svært grunne og noen dypere partier.
Fiskebestand	Vatnet har en god bestand av aure i bra kvalitet, ganske rød i kjøttet. Gyteforholdene er begrenset. Det blir årlig satt ut fisk. På gode dager er det mye vak å se.
Fiskeplasser	Med unntak av den vestre delen med siv og myr, er resten fiskbart selv om enkelte deler er ganske grunne. Fisken kan stå ganske langt fra land og være vanskelig å nå.
Fiskemetoder	Sluk er nok den redskapen som er enklest å bruke, gjerne med en flue som opphenger. Redskapen bør ikke være for tung.
Båt	Det er ikke aktuelt å bruke båt i vatnet.
Adkomst	Det er ingen sti til vatnet, men det går an å komme dit fra flere ulike utgangspunkt. Bruk kart. Enklest er det å gå om lag to km innover vegen fra Grønsennhøgde til Ørmestadtølen, og så gå opp på kammen på sørøst sida av vegen. Derifra er det omtrent en km til vatnet.

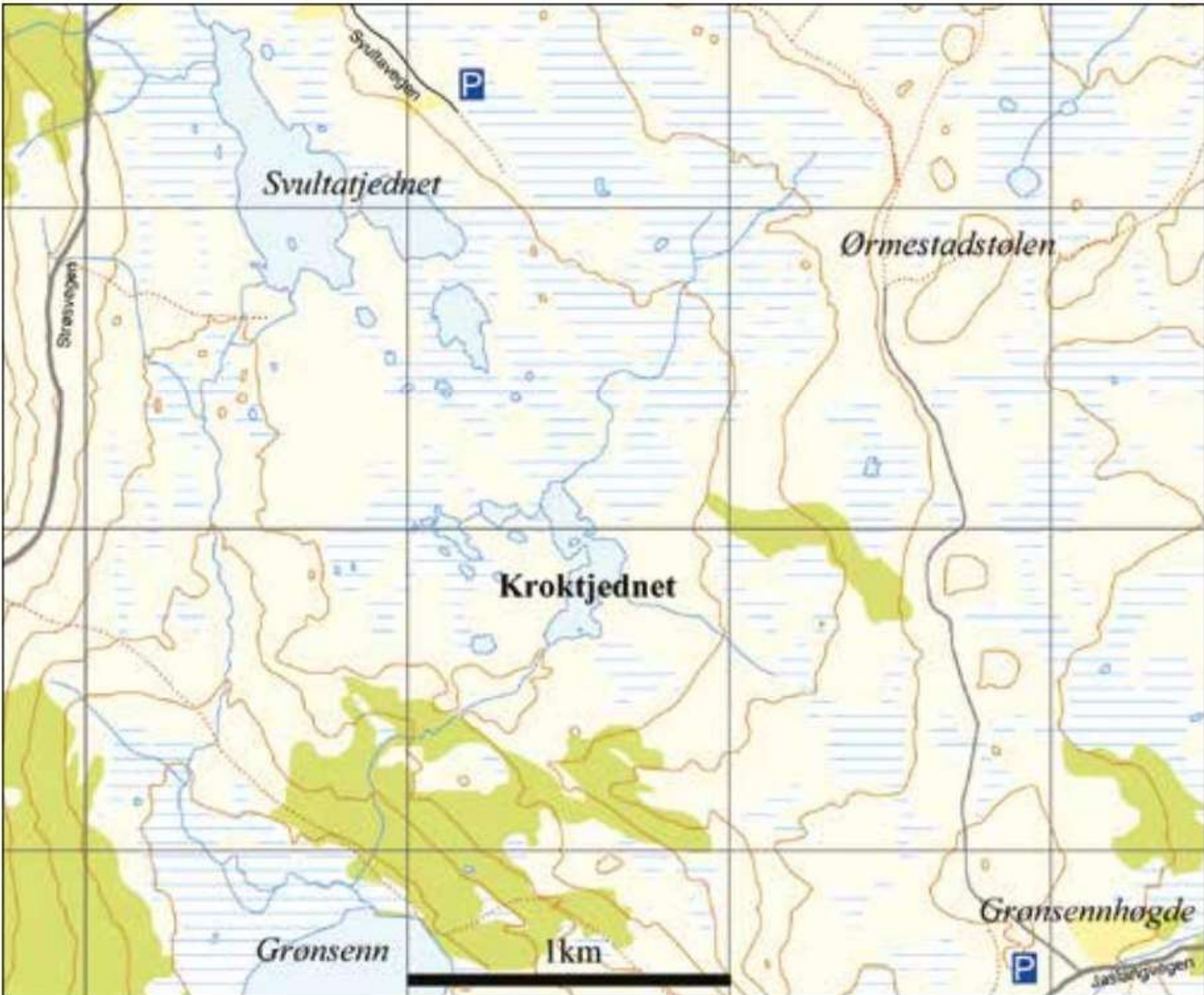

4 Kroktjednet

Omtale	942 moh., 44 daa. Vatnet ligger nord for Grønsenn og sørøst for Svult. Utløpsbekken renner ned i Lengja som renner ut i Grønsenn. Vatnet ligger åpent til. Det er delvis lyng- og grasmark og myr rundt vatnet. Grunnforholdene er både steinbunn og mer gjørmete partier. Vatnet har to deler med en smal "kanal" i mellom. Den nordlige delen er den grunneste. Det er liten siktedybde, vatnet er ganske mørkt og næringsrikt.
Fiskebestand	Det er en tynn bestand av aure av god kvalitet i vatnet. Det er ikke påvist ørekyte. Gyteforholdene er så dårlige, at fisken ikke kan reproducere seg sjøl, men er avhengig av utsetting.
Fiskeplasser	Med unntak av der det er svært grunt og der det er mye siv og plantevekst er det meste av vatnet fiskbart. Spesielt i den nordlige delen er det svært grunt. Det kan imidlertid være en utfordring både å finne ut hvor fisken står og fiske uten å stadig få grasvekster på kroken. Når det har vært godt og varmt en stund, er det et godt badevatn.
Fiskemetoder	Det går godt å bruke både flue, sluk og mark. Duppfiske kan være effektivt. Spennende å kaste etter vak.
Båt	Det er ikke aktuelt å bruke båt i vatnet.
Adkomst	Kroktjednet kan både nås fra vegen til Strø og fra vegen fra Grønsennhøgde til Ørmestadtølen. I tillegg er det greit å gå fra enden av Svultavegen. Det er ingen merket sti til vatnet, men det er godt synlig fra alle tre sidene. Terrenget er lettgått med flere umerkede stier, noen myrstrekninger må passeres for å komme fram. Avstanden fra veg til vatn er om lag 1,5 km.

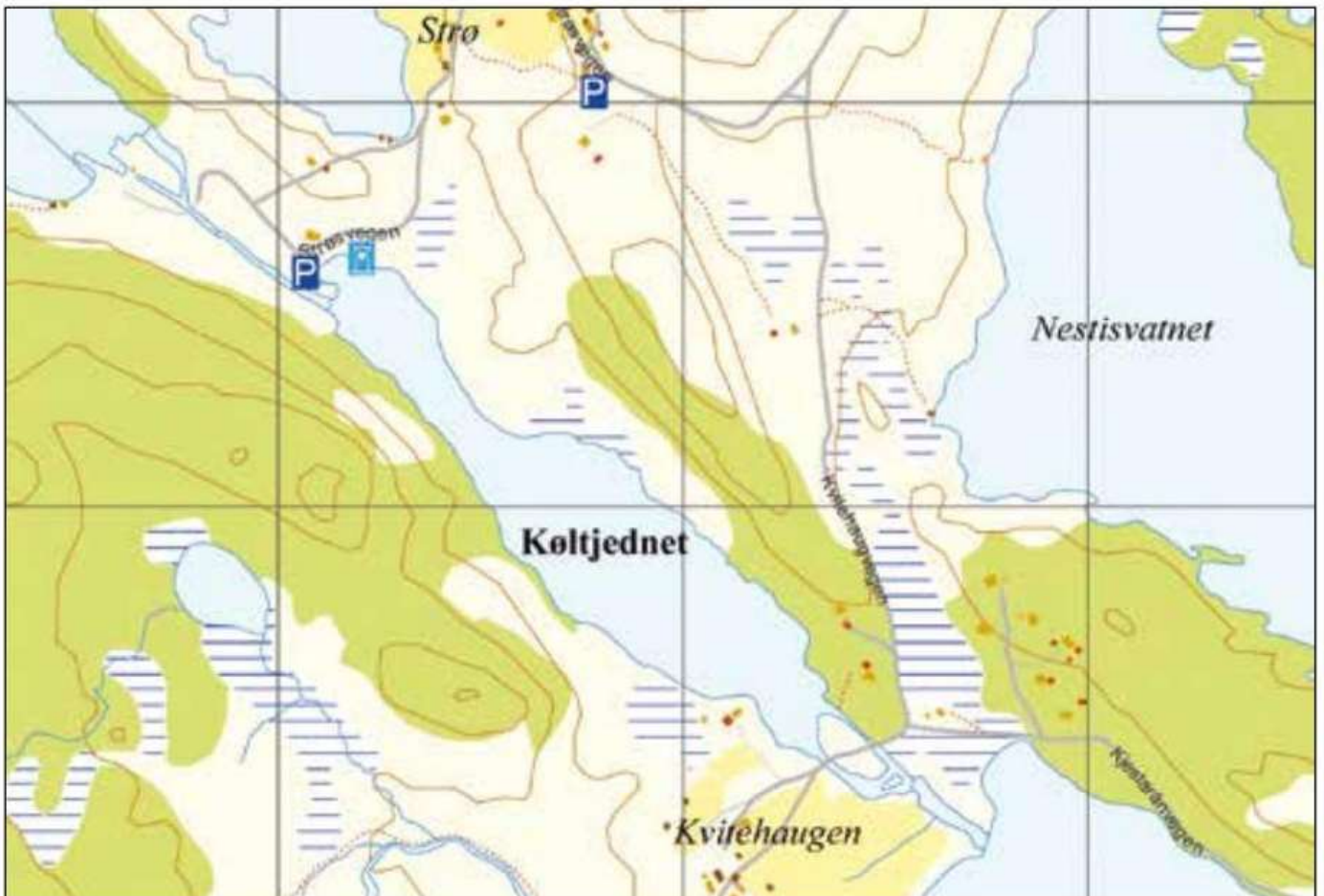

5 Køltjednet

Omtale	866 moh., 100 daa. Vatnet ligger mellom Mosvatnet og Helin. Gjennomstrømmingen er knyttet til reguleringen av Helin. Det har sand og steinbunn. Sikten er svært god. Det er ikke sti rundt hele vatnet. Enkelte steder er det bratt og steinete, og det kan være vanskelig å komme fram. Det er både dype og grunne partier.
Fiskebestand	Det er aure og ørekyte i vatnet. Fisken er av god kvalitet. Noe oppgang fra Mosvatnet og trolig noe fisk som kommer ut fra Helin. Det blir ikke satt ut fisk. Gyteforholdene er begrenset pga. reguleringen av Helin og utgravingen av elveløpet.
Fiskeplasser	Det meste av vatnet er fiskbart. Tidspunkt på dagen, vær og fiskens næringsvandring virker inn.
Fiskemetoder	Mark, flue og sluk er mest aktuelt. Det kan være vanskelig å få fisk, men på riktig tidspunkt og med riktig redskap kan det bli gode fangster.
Båt	Det er lite aktuelt å bruke båt, men båt kan settes ut der elva renner inn i Køltjednet.
Adkomst	Det er kjøreveg fra Strø helt til innløpsosen i nordenden av vatnet. Det går også greit å gå fra vegen til Kvitehaugen fra brua over utløpsbekken fra tjernet.

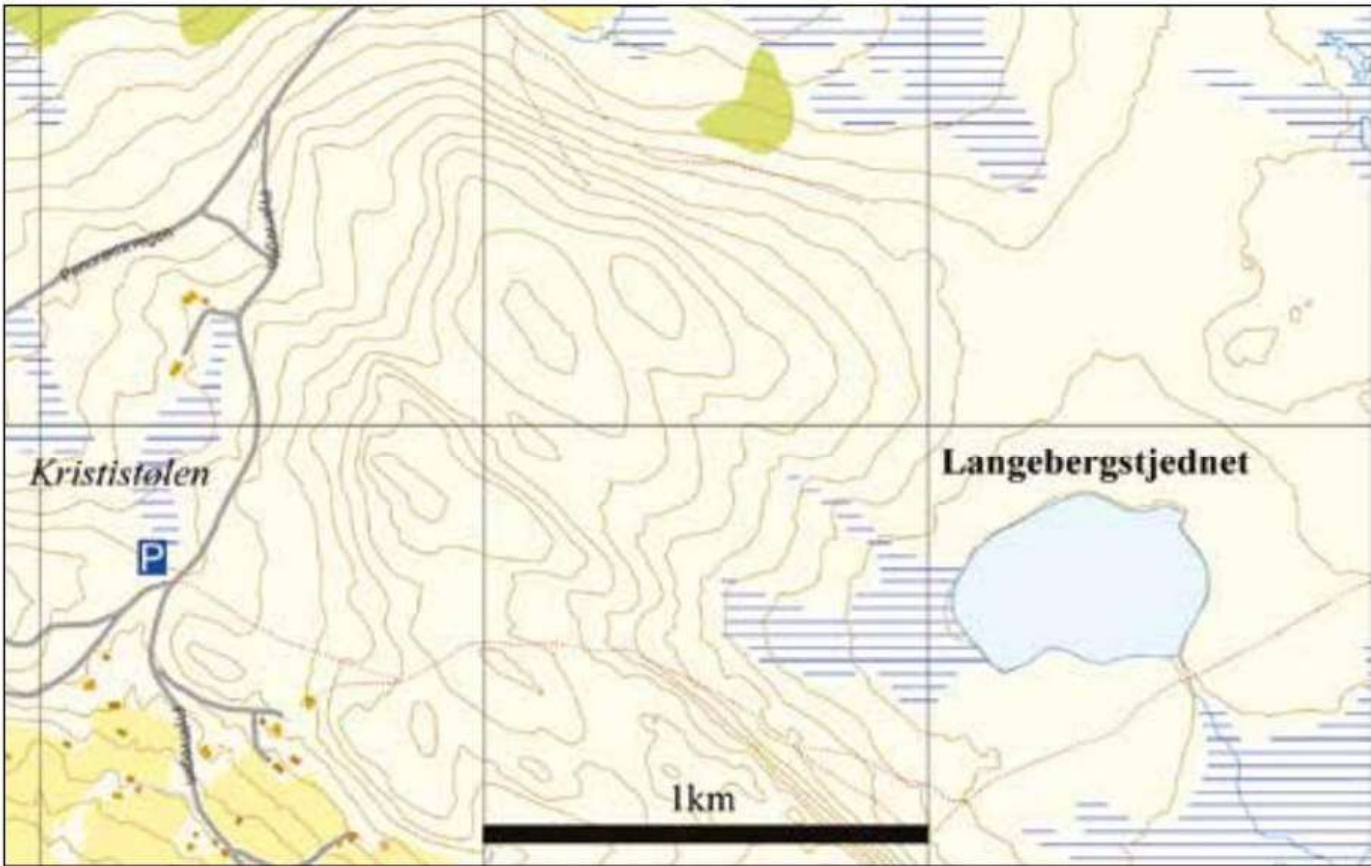
6 Langebergtjednet

Omtale	1011 moh., 40 daa. Vatnet ligger øst for Krististølen. Området rundt vatnet er åpent, på vestsida er det myrlendt, resten har gras- og lyngmark. Vatnet er svært grunt i den østlige delen. Hester kan gå over. Bunnen er preget av stein og grus. Det er liten siktedybde.
Fiskebestand	Vatnet har en bestand av aure av god kvalitet, rød i kjøttet. Det er registrert ørekyte i vatnet. Gyteforholdene er begrenset til en liten utløpsbekk. Det blir årlig satt ut fisk.
Fiskeplasser	Spesielt den midtre delen av vatnet egner seg for stangfiske, fra utløpsosen og et stykke vestover.
Fiskemetoder	Det er lettest å få fisk på redskap som gir litt lange kast. For eksempel lette sluker og tynne snører.
Båt	Det er ikke aktuelt å bruke båt i vatnet.
Adkomst	Det går en umerket sti sørøstover et par hundre meter sør for krysset mellom Panoramavegen og Flyinvegen. Når en kommer opp på åskammen kan vatnet sees nede på flaten. Avstanden fra vegen til Langebergtjednet er om lag 1,5 km.

En velegnet sluk for fiske i allmenningen.

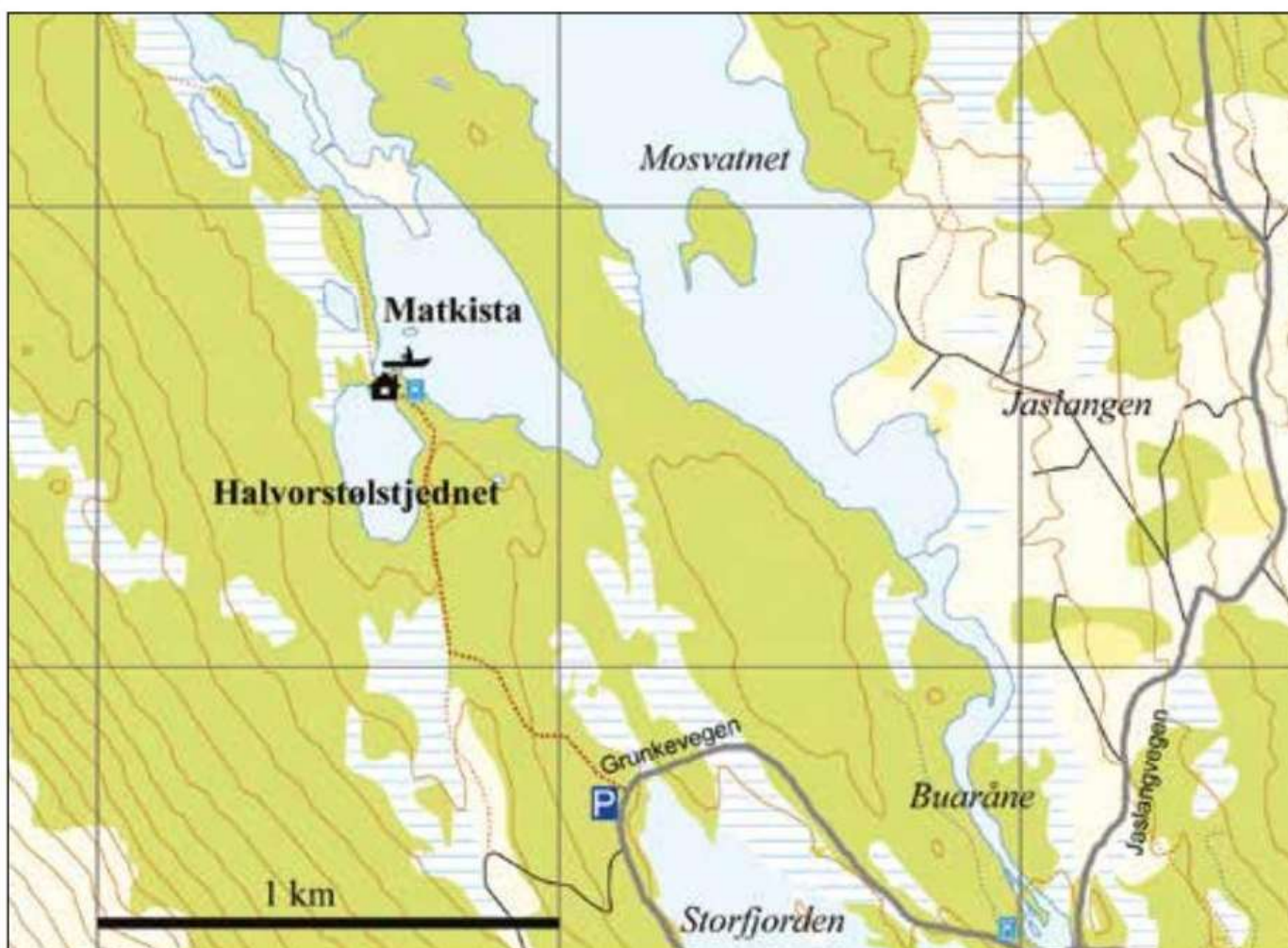

7 Matkista og Halvorstølstjednet

Omtale	<p>869 moh., 230 daa. Området består av tre tjern med små bekker i mellom. Dessuten er det største delt i to med et sund. Rundt vatna er det bjørkeskog, stein, lynn eller myr. Fargen på vatnet er mørk, det er lite siktedyp. Mellom de nordligste delene er det flatt og åpent. Det er ikke stier rundt alle vatna. Vatna er grunne med unntak av noen dypere partier i Halvorstølstjednet (omlag 10 m) og sør i Matkista (omlag 6,5 m). De har i hovedsak stein og sandbunn. Alle vatna er fiskbare. Temperaturen stiger ganske fort, slik kan de være gode vatn for en svømmetur. Fjellstyret har satt opp en bu for fri overnatting og har en båt til allmenn bruk. De er plassert mellom Halvorstølstjednet og Matkista.</p> <p>De tre tjerna som inngår i området er ofte omtalt i Knut Hauges bøker. De er omtalt som "tjerna".</p>
Fiskebestand	<p>Vatna har en god bestand av abbor og aure i tillegg til ørekyte. Auren kan være litt småfallen og ikke så rød. Størrelsen varierer, stor fisk er mulig, men hovedtyngden vil nok ligge rundt tre til fem på kiloen. Det er gode gyteforhold for abbor og mange små bekker for auren.</p>
Fiskeplasser	<p>Muligheten for å få fisk er til stede på de fleste plassene rundt vatna. Fra land på østsida av Matkista er det spesielt et godt område for abborfiske. Det gjelder å finne overganger fra dypt til grunnere vatn, marbakker, spesielt når disse ligger rett utfor et område med siv. Skogen står ganske tett inntil vatnet enkelte steder, da gjelder å finne seg en plass som gjør det mulig å få kastet ut uten å hekte seg i trærne. Andre steder er det lett å kaste, med god plass til baksleng for fluefiskere.</p>
Fiskemetoder	<p>Alle kjente metoder for stangfiske etter aure og abbor bør kunne brukes, både sluk, mark og flue. Det er sjelden med større fisk, så det kan brukes lett redskap. En lang markstang som lurer ut en mark like utenfor sivet der det vaker, kan være like effektiv som en mark og dupp som er kastet langt ut. Fisket fra båten som er tilgjengelig, kan gjøre det mulig å komme til på steder det ellers ikke er mulig. I tillegg til redskapen nevnt over kan dorging være aktuelt, imidlertid er det enkelte steder med mye stein. Matkista og Halvorstølstjednet er vatn hvor fisken biter minst like godt i solskinn og lett bris som i overskyet og regnvær, og minst like godt om dagen som morgen og kveld. Når isen ligger på vatnet er det gode muligheter for isfiske både i Matkista og Halvorstølstjednet. Det kan være nødvendig å bore mange hull for å finne fram til der fisken står.</p>

Båt	Det er båt tilgjengelig for allmenn bruk. Den ligger ved bekken mellom Matkista og Halvorstølstjednet, like ved hytta.
Adkomst	Det går merket sti til hytta fra vegen til Grunke i nordenden av Svenskefjorden i Storfjorden, om lag 1,2 km vest for brua over Buaråne. Stien er om lag 1,5 km fram til hytta. Nordfra er det sti fra traktorvegen sørover fra Kvitehaugen.

8 Midtre Syndin

Omtale	937 moh., 2700 daa. Vatnet har tilløp fra flere småbekker. Selv om vatnet er målt til 18,5 meter dypt i den nordlige delen, kan det karakteriseres som et ganske grunt vatn. Spesielt i sørenden er det grunt. Det er vekslende stein- og bløtbunn. Vatnet beskrives som middels næringsrikt.
Fiskebestand	Det er bare aure og ørekyte i vatnet. Gode næringsforhold, men dårlige gyteforhold innebærer behov for årlig utsetting. I perioder har det vært en relativt tynn bestand av aure av god kvalitet. Gjennomsnittsstørrelsen på garnfanget aure er 630 gram (2015)
Fiskeplasser	Hele vatnet er fiskbart, men det kan være vanskelig å fiske fra land der det er langgrunt.
Fiskemetoder	Vanlige sportsfiskemetoder, men spesielt aktuelt med dorging med ulike former for sluk, wobblers og markklokker (markdrag).
Båt	<p>Det kan settes ut båt flere steder: bla ved Pyttingen ved utløpsosen til Nørre Syndin, fra vegen langs nordvest- sida av vatnet og på sørøst sida ved Sandøddin.</p> <p>Beste plassen for utsetting av båt er fra rasteplassen ved Delebekkestølen/Båthaugen, kjør Strøsvegen ca. 1,7 km fra brua mellom Midtre og Nørre Syndin mot Strø.</p> <p>Det er anledning til bruk av motor på inntil 10 HK.</p>
Adkomst	Det er kort avstand fra veg for det meste av vatnet med unntak av den sørlige delen.

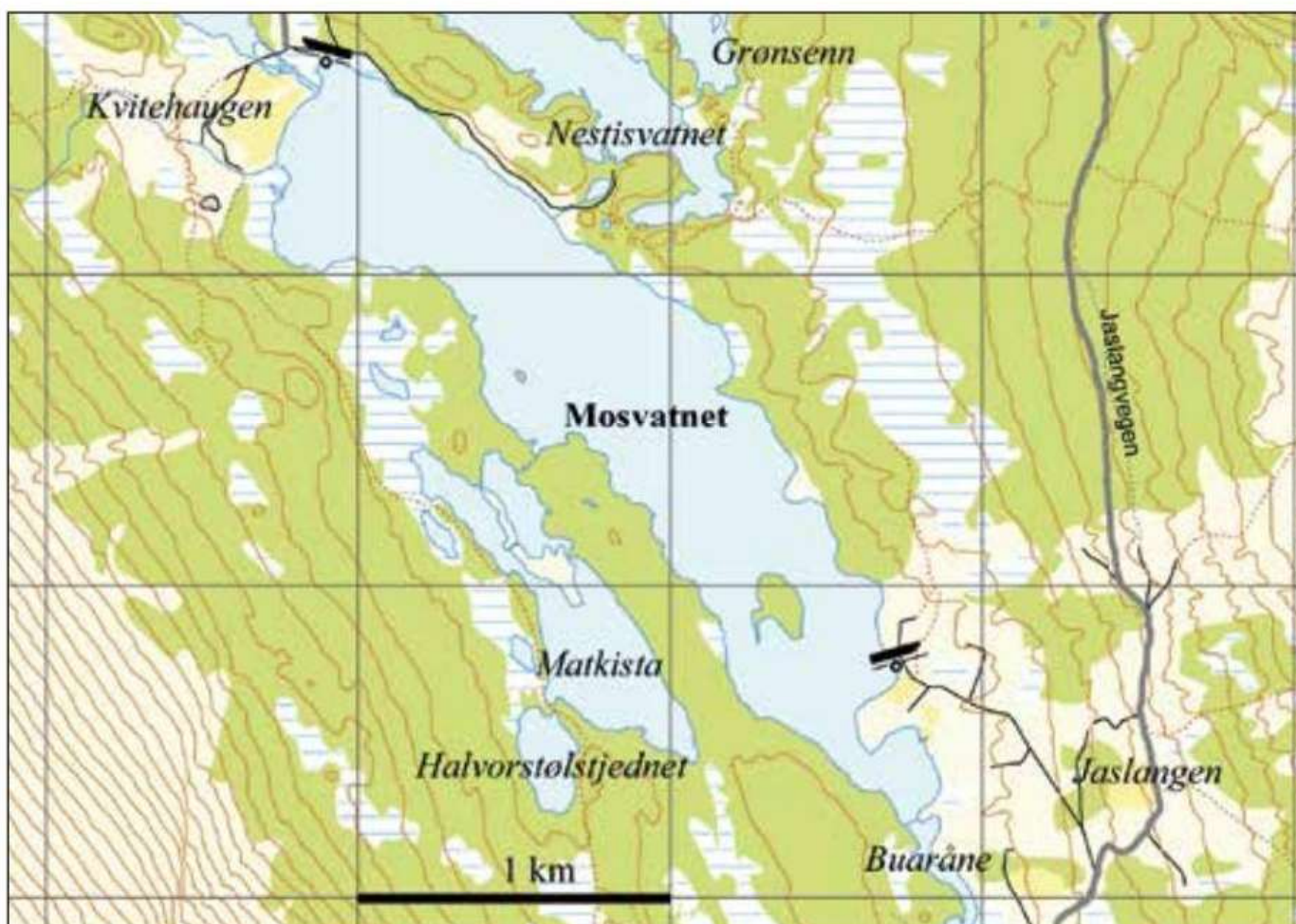

9 Mosvatnet

Omtale	<p>864 moh., 1450 daa. Mosvatnet har svært godt siktedyp. Dette kan du spesielt se om du går på stålisen langs land tidlig på vinteren før snøen har lagt seg, nesten til å bli svimmel av. Det er ingen stier som går langs vatnet annet enn i sørøst. Det kan oppleves ganske uframkommelig å gå på vestsida, med mye trær og storsteinet ur. Bunnen varierer mellom grus, stein og mer myk bunn med gras. Det er en stor sandgrunne på nordøst-sida litt nord for midten av vatnet. Dybden varierer fra grunne partier til ganske dype, største målte dyp er 15,2 m. Det er et par øyer i vatnet, en svært liten og den større Geitøyne som bla har flere gode fiskeplasser og en god teltplass.</p>
Fiskebestand	<p>Det er aure med god kvalitet i vatnet. Fisk over 700 gram er ikke sjeldne, men det er ingen tett bestand av fisk. Abbor finnes, men det er ikke mye av den. I tillegg har vatnet ørekyte. Både abbor og aure går over til fiskediett når de kommer over en viss størrelse. Slik er det vanlig at aure over halvkiolen kan ha ørekyte i magen. Gyteforholdene for auren er litt redusert pga. reguleringen av Helin og de føringene det har på nivået på vassføringa i innløpselva derifra og i Buaråne.</p>
Fiskeplasser	<p>Vatnet er ganske langstrakt, over tre km langt. Det kan synes vanskelig å finne gode fiskeplasser. Imidlertid er det meste av vatnet fiskbart og med mulighet til å få fisk. Det gjelder å drive utforskning og komme seg litt vekk fra områdene som er lettest tilgjengelig og mest brukt. Fra land kan det være vanskelig å fiske helt nordvest ved Kvitahaugen, der er det svært langgrunt. Innløpsosene i vatnet er sammen med utløpsosen til Buaråne ofte gode fiskeplasser som kan fiskes med de fleste typer sportsfiskeredskap.</p>
Fiskemetoder	<p>Mosvatnet kan både fiskes fra land og med båt. Fra båt er det aktuelt med ulike former for dorging. Fra land er bruk av mark og dupp en god redskap. Mark og søkke kan brukes på de stedene det er jevn sandbunn. Å kaste med sluk fra land, både langs land og utover på vatnet kan gi fisk. Størrelsen på slukene er litt en smakssak, men over 10 grams sluker har lite for seg de fleste stedene i vatnet, jf. varierende dybdeforhold. Systematikk og tålmodighet er nødvendig siden vatnet ikke har en så tallrik bestand. Med vadere kan det være aktuelt å prøve fluestanga, men da er det nok hensiktsmessig å utforske vatnet litt på forhånd og finne områder med vak.</p>

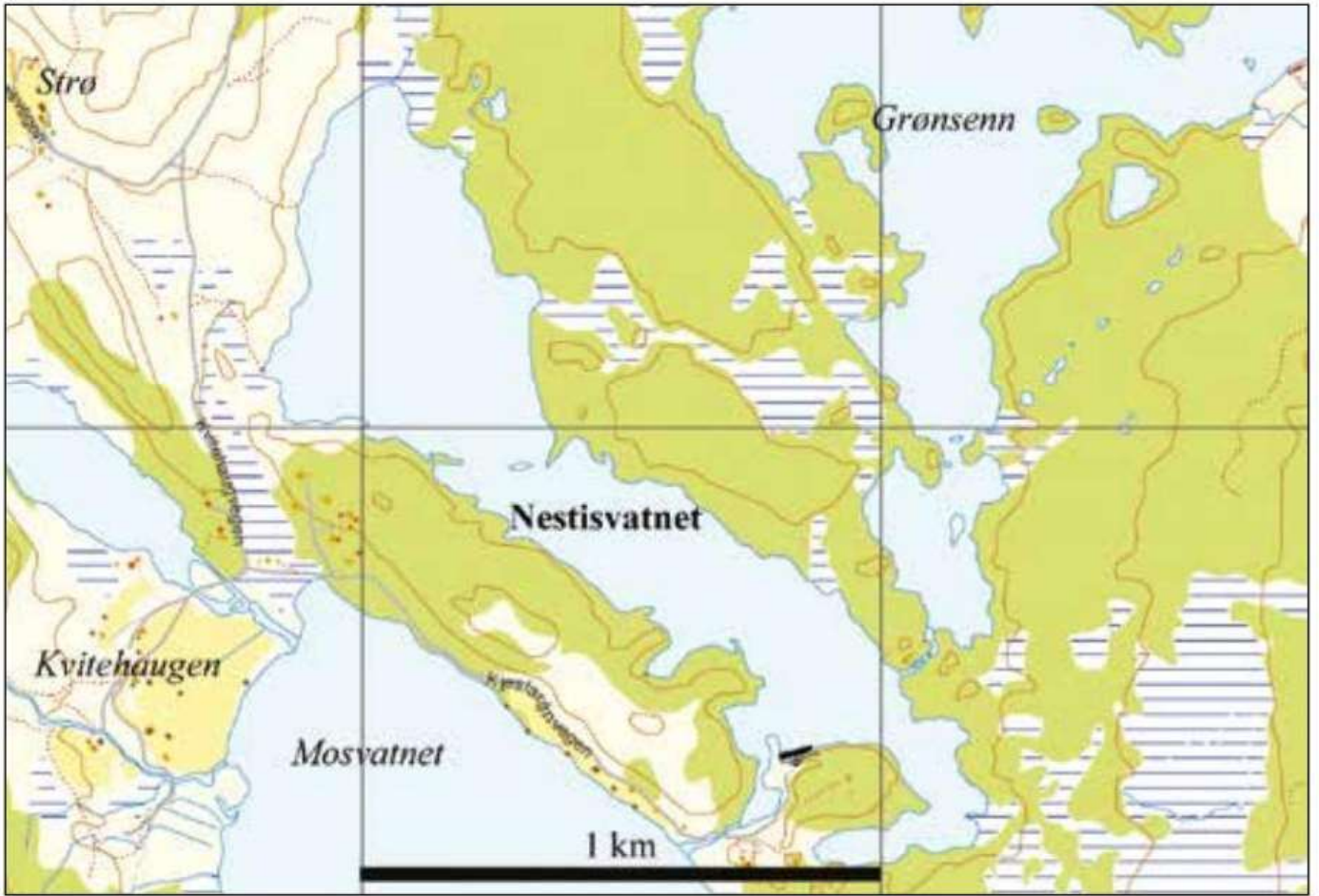
Båt	Det kan settes ut båt nordøst og sørøst i vatnet. Det er ikke anledning til bruk av motor.
Adkomst	Det er bilveg helt fram både til sør og nordenden. I nord er det bare å følge vegen fra Syndin til Kvitehaugen. Fra sør er det å ta av Jarstadstølsvegen nordover fra Jaslangvegen om lag 900 meter nord for brua over Buaråne.

10 Nestisvatnet

Omtale	<p>871 moh., 550 daa. Nestisvatnet ligger mellom Grønsenn og Mosvatnet. Vatnet er delt av et sund i den nordlige delen. Det kommer inn mindre bekker i nordvest og sørøst. Hovedtilførselen av vatn kommer fra Grønsenn ved Fikusus, tvers overfor utløpsosen. I nordvest og sørøst er det gras- og mudderbunn, mens det for det meste ellers er stein og sand. Enkelte steder er det storsteinet. Det er et forholdvis grunt vatn med enkelte dype partier som mellom innløpsosen og utløpsosen i den sørlige delen. Det er målt dybde på 19,5 meter. Siktedybden er om lag en meter. Rundt vatnet er det stein, lyng og noe myr, enkelte steder er det og tett bjørkeskog. Det er ingen sti rundt vatnet, men enkelte tråkk gjør det greit å komme fram på nord- og nordvestsida. På siden mot Mosvatnet kan det være vanskelig å komme seg fram blant annet pga. vegetasjonen.</p>
Fiskebestand	<p>Nestisvatnet har en god bestand av aure av god kvalitet. Vanlig størrelse er 300–500 gram. Det er ørekyte i vatnet. Vatnet blir brukt til å ta stamfisk, noe som blir kompensert med årlig utsetting av settefisk.</p>
Fiskeplasser	<p>Hele vatnet er fiskbart og med mulighet til å få fisk. Fiskemetoden, eksempelvis behov for baksleng ved fluefiske, kan mer avgjøre plassen. På nordsiden av den midtre delen er det partier med mye stor stein som kan gjøre slukfiske utfordrende.</p>
Fiskemetoder	<p>Alle vanlige sportsfiskemetoder etter aure i vatn kan brukes med hell. Det er imidlertid ikke lett å finne ut hva som kan lure fisken, når og hvor den er i bittet.</p>
Båt	<p>Det er mulig å sette ut båt i vatnet, men ikke helt enkelt. Det er vanskelige kjøreforhold til plassen ved utløpsosen.</p>
Adkomst	<p>Vegen fra Syndin til Kvitehaugen går nordvest for vatnet. Det er flere stier fra vegen og ned. Det er også mulig å komme til den sørlige delen ved å ta til venstre i krysset på vegen til Kvitehaugen like før brua over elva fra Køltjednet til Mosvatnet.</p> <p>Fra Jaslangen og fra Jaslangvegen mellom Grønsenn og Jaslangen går det merkete stier til sørenden av Nestisvatnet, hhv 2,5 og 1,5 km lange.</p>

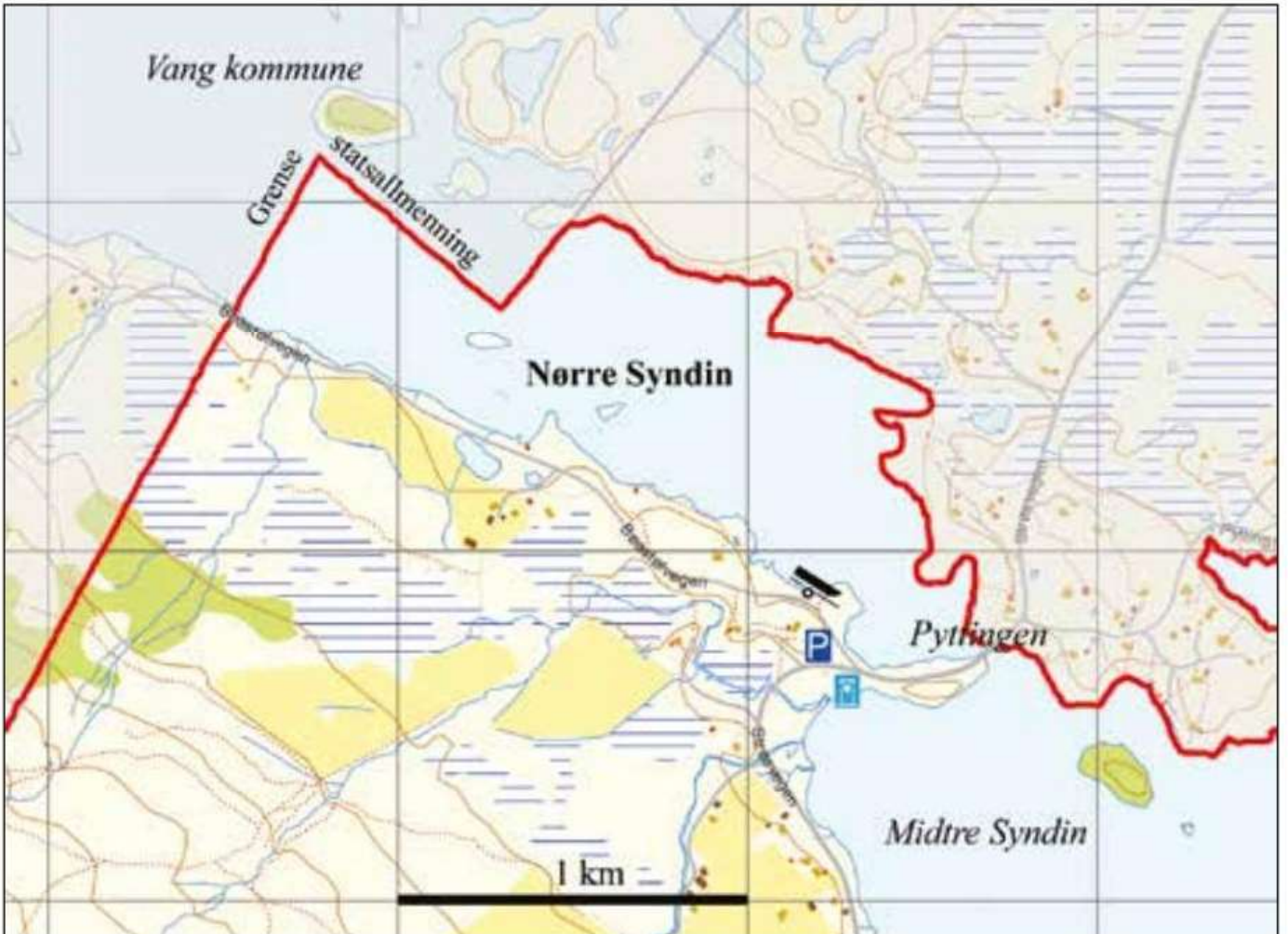

11 Nørre Syndin

Omtale	937 moh., 164 daa av vatnets 4580 daa ligger i Vestre Slidre statsallmenning. Det er eget fiskekort for den delen av Nørre Syndin som ligger i Vang kommune. Det er flere grunner som båtmotoren kan komme i kontakt med.
Fiskebestand	Aure og ørekyte. Gode næringsforhold bidrar til fisk i god kondisjon. Størrelsen på fisken er gjennomgående stor for området og ligger ofte mellom en halv til over en kilo. Det er middels bestand med fisk.
Fiskeplasser	Det kan fiskes fra osen ved Pyttingen og nordover langs land mot Bøastølen. På Vangssida finnes flere gode plasser nord i vatnet. Det er lettere å få fisk fra båt enn fra land da det er gode fiskegrunner ute i vatnet.
Fiskemetoder	Vanlige sportsfiskemetoder. Fiskekortet for Vang sin del av Nørre Syndin gir grunnlag for oterfiske fra båt i tillegg til stangfiske. Ut på sommeren er det godt fiske med Zulu Silver på oteren.
Båt	Det er laget til plass for utsetting av båt i sørenden av vatnet fra Bøavegen, 100 m fra Strøsvegen. Det er anledning til å bruke motor på inntil 15 HK (etter samme regler som gjelder i den delen av vatnet som ligger i Vang kommune).
Adkomst	Det er adkomst fra Pyttingen, fra brua over elva fra Midtre Syndin. Også adkomst fra Bøavegen (stølsvegen nordvestover fra brua). For å komme til Pyttingen, ta vegen til Strø fra Syndinstogo.

12 Rensenn

Omtale	923 moh., 1025 daa. Vatnet er langgrunt, spesielt på nordsida. Det er sirkelformet uten store vikar. Hele vatnet er produktivt. Sand, gjørme og steinbunn. Sørøstdelen er delvis storsteinet. Gode næringsforhold. Vanskelig å se bunnen på dyp over 1m.
Fiskebestand	Abbor, ørekyte og aure. Tallrik bestand av aure med god kvalitet, snittvekt 320 gram. K-faktor opp mot 1. Rød kjøttfarge. Gode gytemuligheter gjør aurebestanden selvrekutterende og tendens til overbefolkning.
Fiskeplasser	Vatnet kan med fordel fiskes fra båt. Gode fiskeplasser fra land på sør og øst side og ved inn- og utløpsosar. Ved molbakken på nordsida står det ofte fisk. Ved isfiske er både nord og sørsida aktuelle plasser.
Fiskemetoder	<p>Mark og dupp, og sluk er brukbare metoder. 6 grams Spesial fra Sølvkroken eller en mindre spinner kan fungere bra. Vatnet er grunt, så bruk ikke for stor og tung redskap. Fiske med fluestang er vanskelig uten bruk av vadere eller båt.</p> <p>Utenbygdsboende og utlendinger kan fiske med oter i Rensenn mot å løse et eget oterkort, se siden med fiskekortomtale. Oterfisket kan gi godt resultat.</p>
Båt	Båt kan settes ut fra stranden ved utedoene ved Panoramavegen. Det er ikke anledning til å bruke motor på vatnet.
Adkomst	Det er lett adkomst fra Panoramavegen som går langs nordvest sida av vatnet. Det er ikke opparbeidet stier rundt hele vatnet, men er stort sett greit å komme seg fram. Det går sti fra Kinnhølt til utløpet av Kinnhøltåne. Fra Panoramavegen går det en hytteveg nesten fram til utløpsosen til Reina i sørenden av vatnet.

13 Skardstjednet

Omtale	986 moh., 31 daa. Vatnet ligger i en forsenkning på åskammen mot Nøsakampen mellom Nestisvatnet og Strø. Det er 300 meter langt. Det ligger åpent til, lett å gå rundt. Det er stein- og mudderbunn.
Fiskebestand	Det er aure av god kvalitet og ørekyte i vatnet. Gyteforholdene er dårlige, men det blir satt ut litt fisk hvert år.
Fiskeplasser	Hele vatnet.
Fiskemetoder	Alle vanlige sportsfiskeredskaper etter aure. Bruk av tørrflue kan være spennende.
Båt	Det er ikke aktuelt å bruke båt i vatnet.
Adkomst	Det er skiltet og merket (0,5 km) sti fra Strøsvegen om lag 400 meter før krysset mellom Strøsvegen og Kvittehaugvegen.

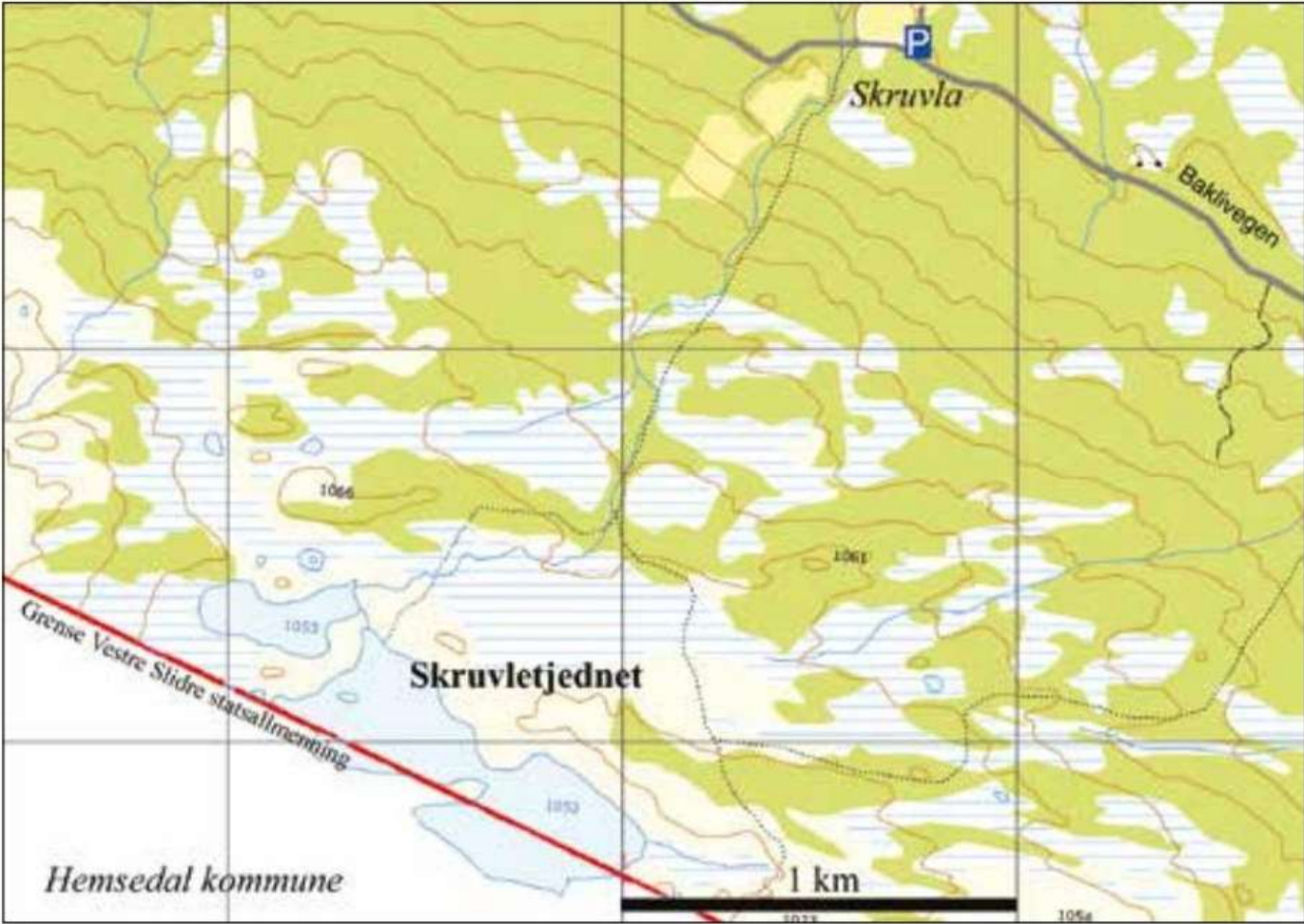
Foto: www.valdresbilder.no

14 Skruvletjednet

Omtale	<p>1050–1054 moh., 280 daa (230+50). Skruvletjednet ligger på grensen mellom Vestre Slidre og Hemsedal. Det består av to vatn. Det sørligste og største renner ut i det nordligste. Det sørligste har to omtrent like store deler som er forbundet med et sund. Vatna ligger åpent til. Det er lett å gå rundt dem, for det meste er det fast grunn, både med morene og svaberg. Det er mest myr på nordvest sida av det nordligste vatnet og helt i sør i det sørligste. Siktedybdene er svært liten, vatnet kan virke mørkt. Dette er et problem når det vades. Det kan også være svært glatt å vade. Bunnen er for det meste grus og steinete med partier som er mer grasvokst. Unntaket er i den nordvestlige delen av det nordlige vatnet som har mer siv og mudder. Det kan være vanskelig å vurdere dybdeforholdene siden sikten er så liten. De nordlige delene synes grunnest. Det er dypere partier i sør.</p>
Fiskebestand	<p>Det er en god bestand av aure av god kvalitet. Fiskekjøttet er mer rosa enn rødt. Det er også ørekyte i vatna. Gyteforholdene er ganske gode.</p>
Fiskeplasser	<p>Med unntak av de helt grunne partiene i vatna er det mulig å fiske over alt.</p>
Fiskemetoder	<p>I den nordøstlige delen av det største vatnet er det mye stor stein og det kan være vanskelig å fiske med sluk, for øvrig er vatna mulig å fiske med vanlig sportsfiskeredskap. Der det ikke er så langt ut til de dypere partiene, ikke så langt ut til marbakken, går det også greit å kaste med flue. Mark- eller slukfiske vil som oftest være gode redskapsvalg. Det kan være en utfordring å finne fram til rett sluk i forhold værforholdene. Sølvkroken spesial med røde prikker er ofte et godt valg. Ulike spinnere kan være et annet. Som for de fleste av vatna i allmenningen, bør slukene ikke være for tunge.</p>
Båt	<p>Det er ikke aktuelt å bruke båt i vatnet.</p>
Adkomst	<p>Det er skilt der det tar av en sti fra Baklivegen ved Skruvla. Den er 2,5 km lang med en høydeforskjell på 170 m og lett å gå. Den går langs elva Skruvla og kommer til det nordligste vatnet.</p>

15 Storfjorden

Omtale	<p>857 moh. (853,9 – 859,4), 12.700 daa. Den vestre delen, Kvavlin (ca. 1.000 daa), ligger i Grunke sameie og det må kjøpes eget fiskekort her. Vatnet er det største i allmenningen. Det ble regulert i 1959, med en regulerings-høyde på fem og en halv meter, tre meter opp og to og en halv meter ned. Reguleringen innebærer en redusert vasshøyde om vinteren. Vatnet er stort sett fylt til begynnelsen av juni og beholder vasstanden til seinhøstes. Det er en demning i sørenden av vatnet; Flydammen.</p> <p>Det er et vatn med svært variabel dybde, se dybdekartet. Største dyp er målt til 26,9 meter. Det er godt siktedyp. Bunnen er en blanding av gammel myr og grasmark, av sand og grus, og mer steinete steder. Enkelte steder er det fremdeles rester etter tidligere stubber og kratt på bunnen. Det er flere øyer, på Storøya er det satt opp en utedo. Der er det også gode muligheter for å finne en leirplass. Det er fem litt større innløpselver, hhv. Skruvla, Trølla, Grunka, Buaråne og Reina i tillegg til mange små bekker.</p>
Fiskebestand	<p>Det er en tallrik bestand av aure i god kvalitet og rød i kjøttet. Vanlig størrelse er fra tre til fem hundre gram, gjennomsnittlig garnfanget fisk er 460 gram (2014). Det er også en stor bestand av abbor. Kvaliteten og størrelsen har variasjoner over år og mellom steder i vatnet, se artsbeskrivelsen. Det er også ørekyte i Storfjorden. Årlig blir det satt ut 10.000 toårig settefisk fra lokal stamme.</p>
Fiskeplasser	<p>Det er et stort vatn som med fordel kan fiskes fra båt. Enkelte steder er det mulig å fiske fra land eller fra øyene. Viken med dypere partier kan være gode fiskeplasser. Innerst i Svenskefjorden kan det for eksempel være brukbart fiske fra land. Ved slukfiske er det imidlertid viktig å finne fram til steder uten alt for mye kvist og store steiner (pga. regulering). Fiske med mark og dupp kan enkelte steder gi gode napp, men svært lett for fisken å sette seg fast i røtter etter einer og bjørk. Markfiske med søkke er derfor en utfordring. Demningen, Flydammen, er også et populært sted. Ellers kan utløpsosene fra elver og bekker være brukbare steder. Med båt er det som i de andre vatna, lurt å lete etter steder hvor dybdeforholdene skifter.</p>
Fiskemetoder	<p>Dorging med sluk, wobblers, markdrag (marklokker, konvoi, amerikaner) er gode redskaper. Mark og dupp med fast lengde på fortommen kan brukes når det er vind og en vil at duppen skal drive over et større område.</p>
Båt	<p>Det er veg ned til vatnet med mulighet for utsetting av båt ved Haugvørpe, Buaråne, Flyin og Liset i Baklia. Det er anledning til å bruke motor på inntil 10 HK.</p>
Adkomst	<p>Vatnet er lett tilgjengelig fra veg, men det er litt avstand til vatnet fra veg noen steder.</p>

Storfjorden sett fra Nøsenkampen.

Strøstjednet med Helin i bakgrunnen.

16 Strøstjednet

Omtale	874 moh., 100 daa. Vatnet ligger ved stølslaget Strø. Det renner nordover og ut i Helin. Det er et lite og relativt grunt vatn, dypest på vestsida med om lag 5 meter. Det er 600 meter langt og omlag 250 meter bredt. Det er for det meste steinete bunn.
Fiskebestand	Vatnet har en mindre bestand av aure, ørekyte og mye abbor som til dels er småfallen.
Fiskeplasser	Hele vatnet.
Fiskemetoder	Vanlige sportsfiskemetoder.
Båt	Det er mulig å sette ut båt i sørenden av vatnet.
Adkomst	Vegen gjennom Strø som går til demningen ved Helin, går inn til vatnet i sørenden.

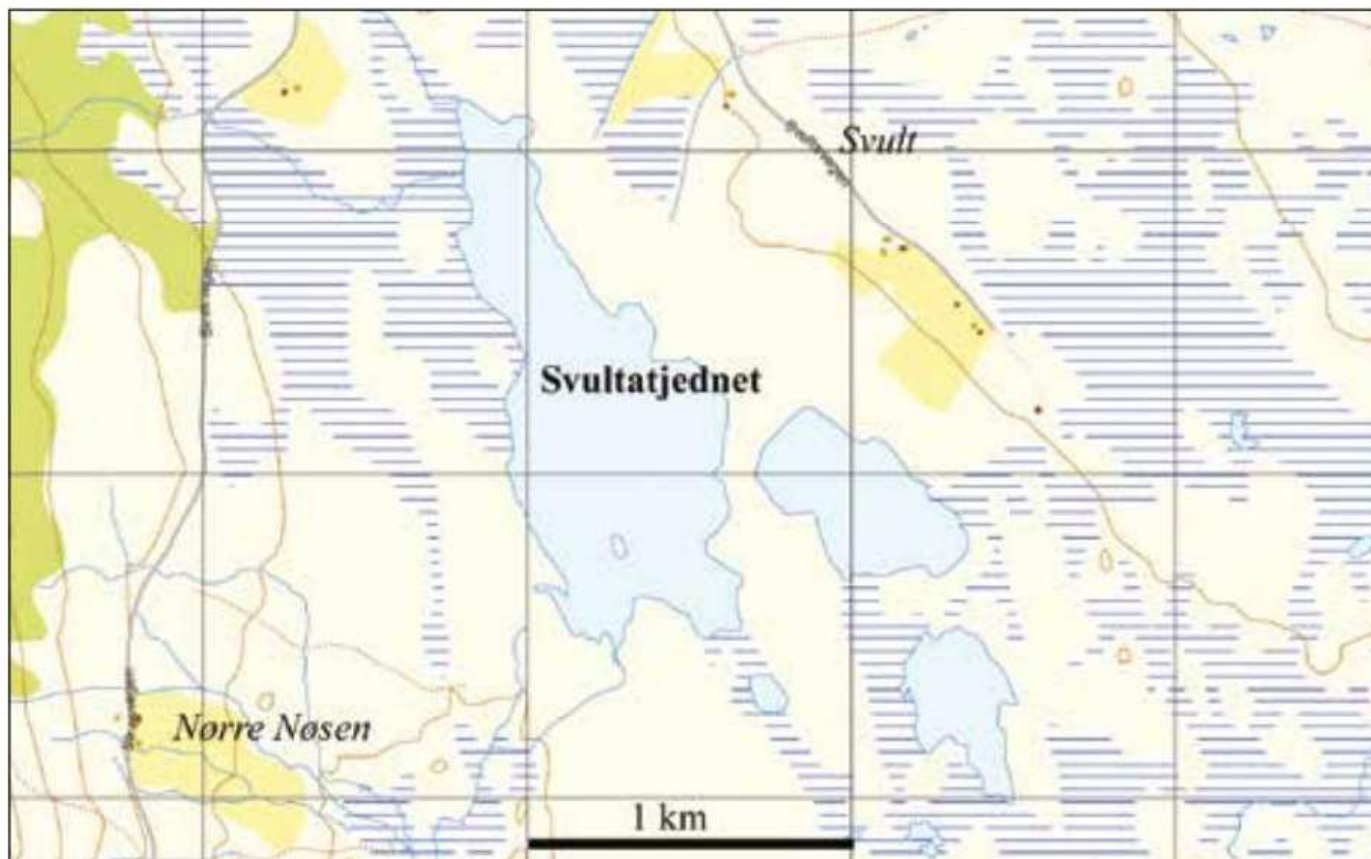
17 Svultatjednet

Omtale	945 moh., 250 daa. Vatnet er nesten 1 km langt og 350 m bredt på det bredeste. Svultatjednet er et grunt vatn, om lag 3 m, det har også begrenset siktedyp. Det ligger i et myrlendt område. Det ble demmet opp 0,6m i 1968. Restene av demningen sees som en voll ved utløpet til Lengja, som renner ned i Grønsenn. Oppdemningen gjør at det også er litt kvist igjen på bunnen som krokene kan hekte seg i. Det er derfor ikke lurt å bruke for tung redskap. Bunnen er for det meste preget av stein, grus og myr. Det går ingen sti rundt vatnet, men det ligger i et åpent område, så det går greit å gå, selv om det kan være litt vått enkelte plasser. Rett øst for vatnet ligger det et mindre vatn, de er forbundet med en bekkestubb.
Fiskebestand	Det er en god bestand av aure med god kvalitet, høy K-faktor. Det er også ørekyte i vatnet. Gyteforholdene er begrenset, så det er nødvendig å sette ut fisk.
Fiskeplasser	Litt avhengig av hvilken fiskemetode som brukes, er hele vatnet fiskbart. Enkelte steder kan det være lett å få gras på kroken, spesielt om det brukes tyngre sluker eller spinnere. Det mindre vatnet øst for Svultatjednet kan også være aktuelt å prøve.
Fiskemetoder	Sluk eller spinner i både lyse og mørke farger kan brukes. Fluefiske vil være avhengig om det er noe særlig med vak og om det er mulig å nå ut til fisken.
Båt	Det er ikke utsetningsplass for båt.
Adkomst	Vatnet ligger 3-400m fra Strøsvegen mellom Syndin og Strø. Det kan sees fra vegen. Gå over myrene til den nordlige delen eller over lyngrabbene lengre sør. Det går også å gå fra stølsvegen, Svultavegen, på østsida av vatnet.

Utsikt fra Knippa. Kroktjedn ses nærmest, Svultatjednet i midten, og Midtre og Nørre Syndin lengst i bakgrunnen.

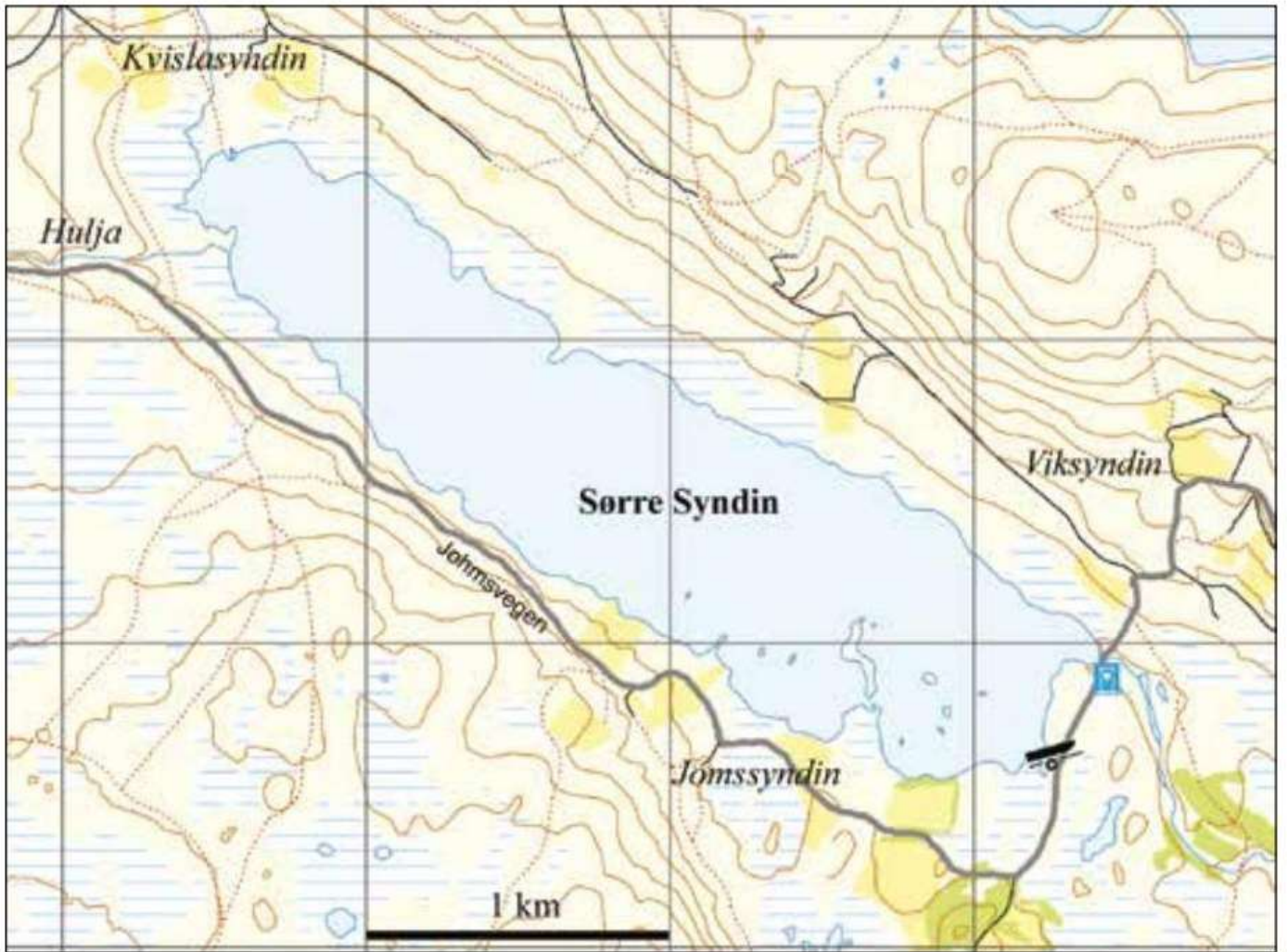

18 Sørre Syndin

Omtale	909 moh., 2100 daa. Vatnet har tilsig fra flere småbekker og renner i sør ut i Krokåne. Det er allmenningens tredje største vatn. Det er forholdsvis grunt, men har enkelte dypere partier. Det er målt dybde på 12 m. Bunnen i vatnet er stort sett steinbunn, men det er også flere større områder med myk bunn med rik vegetasjon.
Fiskebestand	Det er aure og ørekyte i vatnet. Bestanden av aure er begrenset, grunnet de dårlige gyteforholdene. Det blir satt ut fisk. Auren har imidlertid god kvalitet. I 2015 var gjennomsnittet av garnfanget aure 560 gram.
Fiskeplasser	Hele vatnet er fiskbart fra båt. Fra land er det enklest fra vestsida, store deler av øst- og på nordsida er det langgrunt.
Fiskemetoder	Vanlige sportsfiskemetoder.
Båt	Båt kan settes ut ved utløpsosen sør i vatnet. Det er anledning til å bruke motor på inntil 10 HK.
Adkomst	Det er lett adkomst til vatnet fra vegen på sør- og vestsida. Enkelte stølsjorder går helt ned til vatnet, så det må utvises forsiktighet ved passering.

19 Buaråne

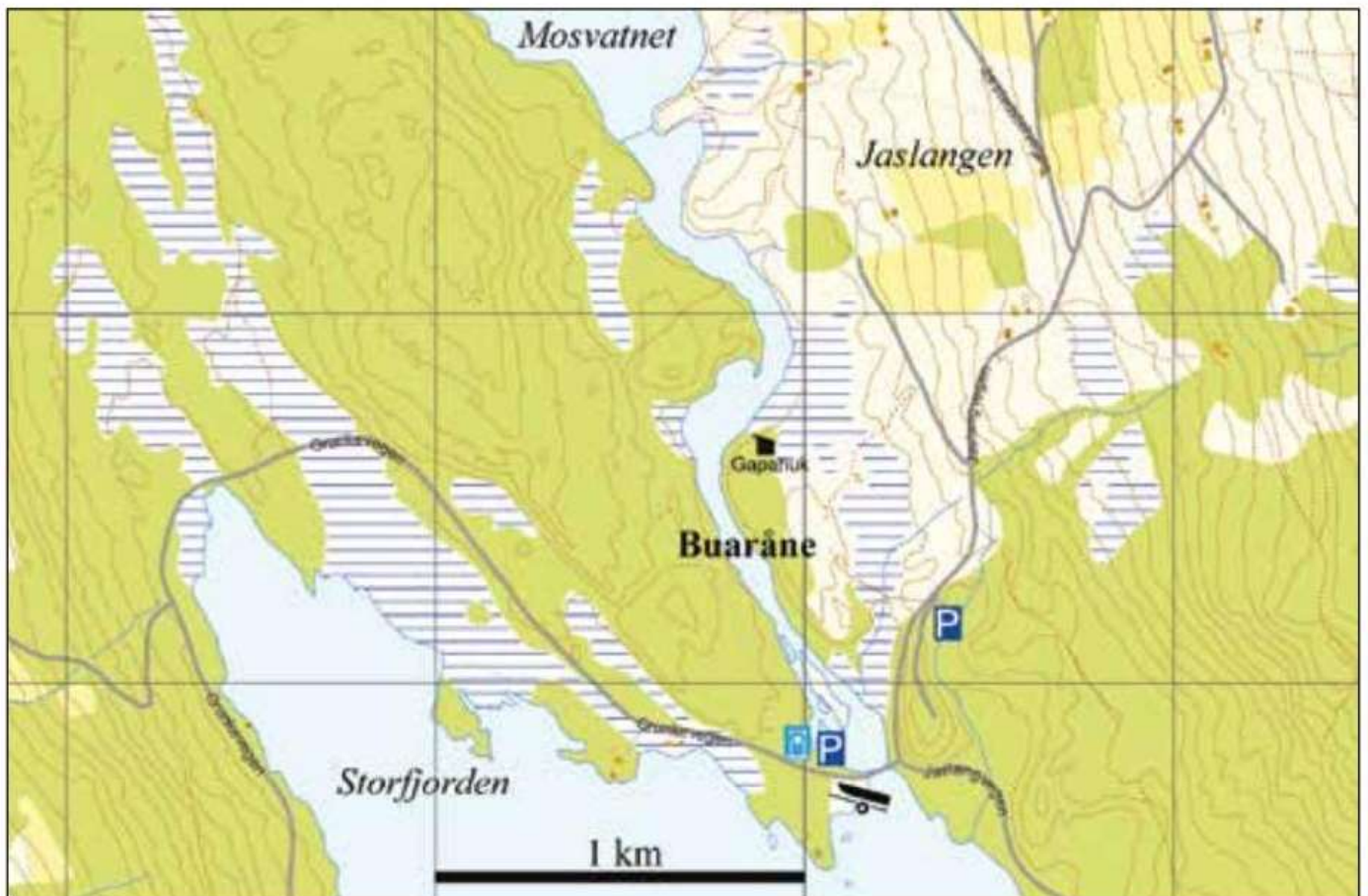
Omtale	Lengde 1 km. Elva går mellom Mosvatnet og Storfjorden. Den har flere dype kulper og sakteflytende partier. Den største, Langhølen, ligger nær ved der det en søndag i juli arrangeres familiefiskedag. Det er og flere hurtigrennende områder og noen mindre stryk. Ovenfor Langhølen er det et område som er ganske grunt, men som har en djupål. I hovedsak er det sand- og steinbunn. Vassføringen er naturligvis avhengig av nedbøren og eventuell snøsmelting. Selv om det er et stort nedbørsfelt gir reguleringen av Helin en viss treghet så det ikke er så raske variasjoner.
Fiskebestand	En god bestand av aure av god kvalitet. Elva er ganske hardt fisket så det blir årlig satt ut litt større fisk, 3-400 gram. Hvert år tas det fisk over kiloen.
Fiskeplasser	Det meste av elva kan fiskes, det kommer litt an på vasstanden, redskaps-type og ferdighet.
Fiskemetoder	Buaråne regnes som en god tørrfluestrekning. I perioder er det stor klekking av insekter. Mark, små sluker og spinnere er også aktuelle redskaper.
Båt	Uaktuelt. Bruk av kano er vanskelig.
Adkomst	Vegen fra Panoramavegen til Grunke går over brua over Buaråne. Jaslangvegen fra Trøllhøvd over Grønsenn og Jaslangven kommer til den samme brua. Det er lagt ut klopper over myra fra Jaslangvegen. På parkeringsplassen ved brua er det utedo og mulighet for å campe.

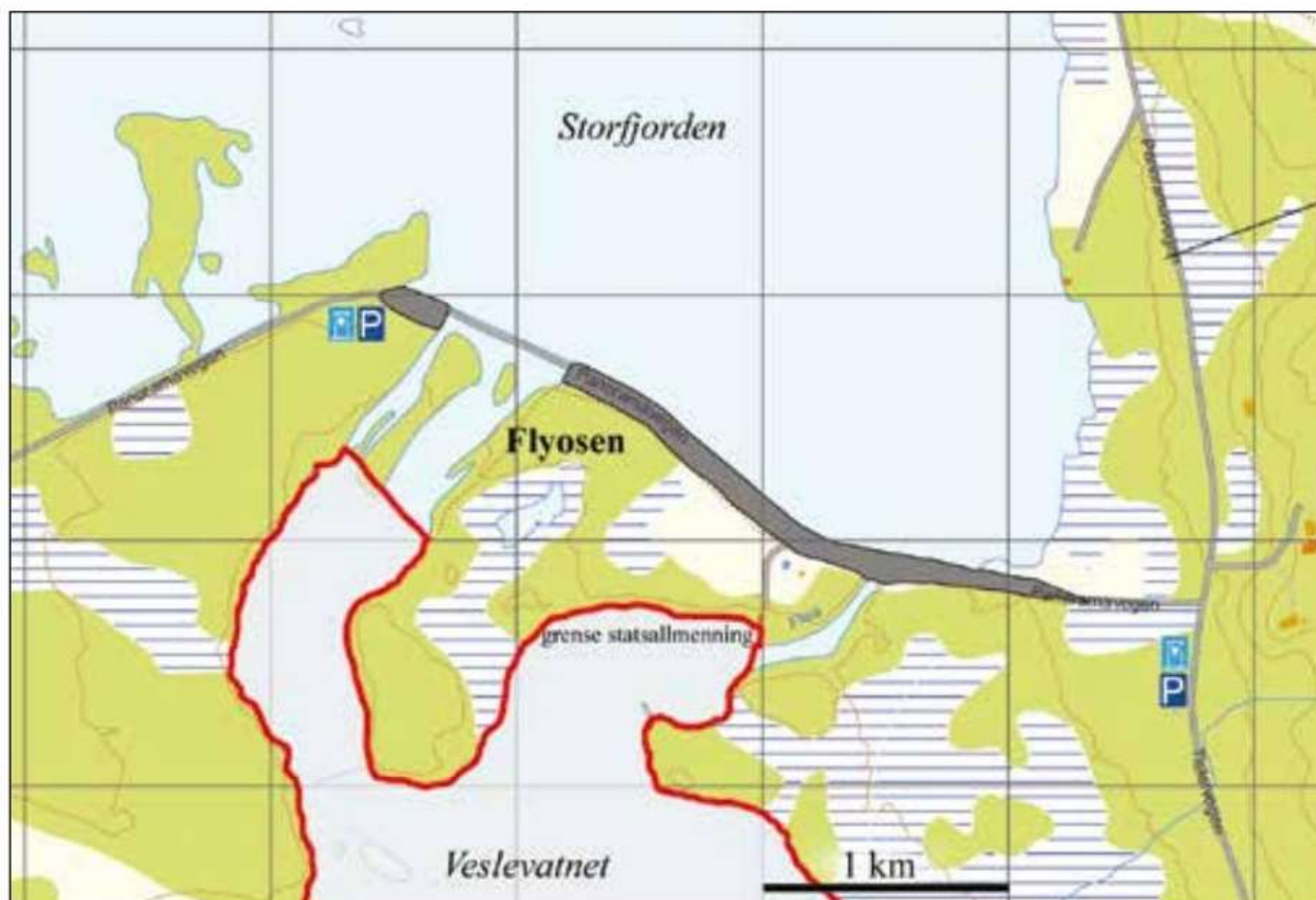

Fra fiskedagen i juli.

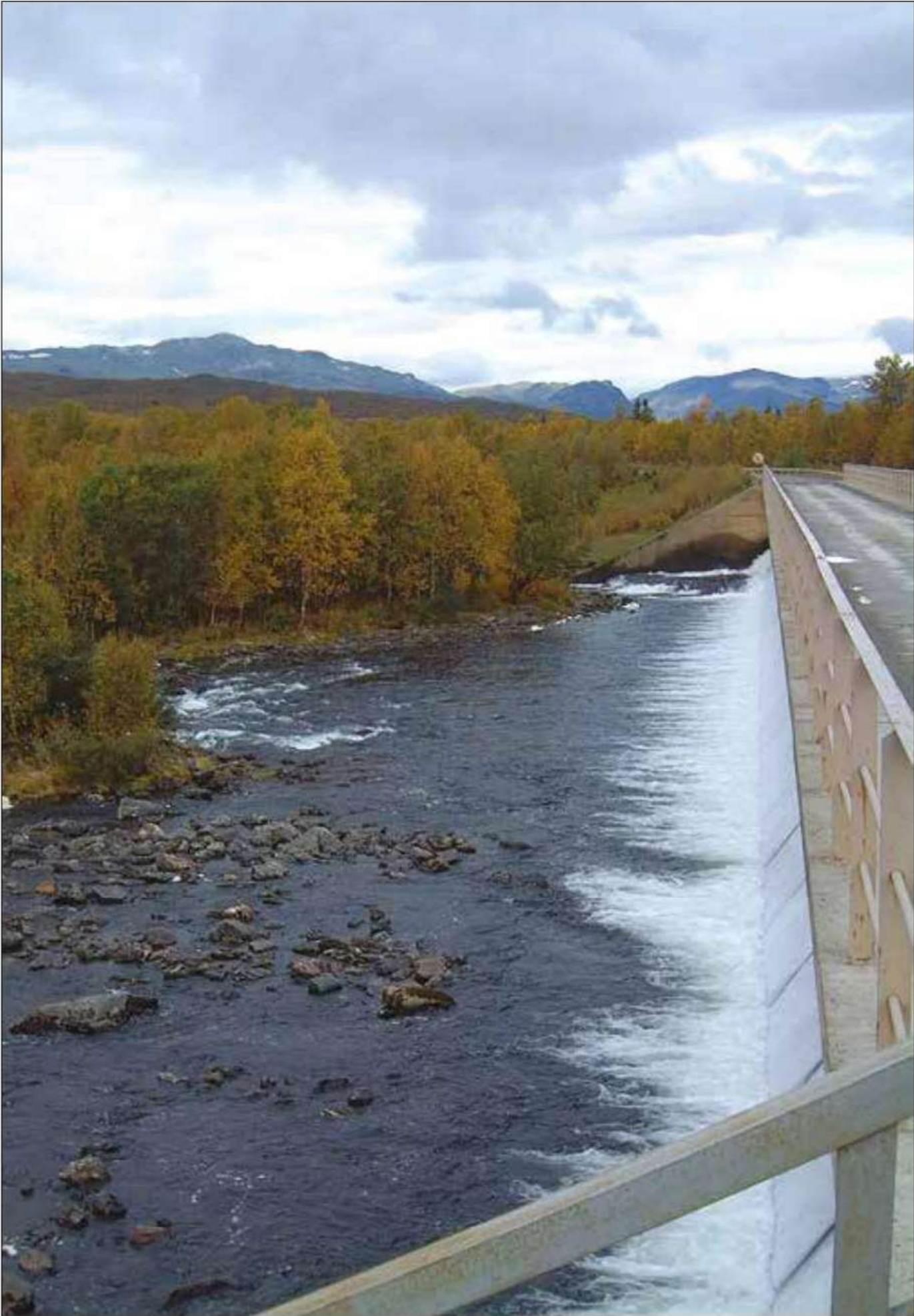

20 Flyosen

Omtale	Lengde 0,2 km. Flyosen var før reguleringen en fiskerik og kjent elvestrekning mellom Storfjorden og Veslevatnet. Nå er det to områder, det som renner over demningen på vestsida (til det gamle elveløpet) og det nye avløpet som renner kontrollert gjennom demningen på østsida. Det er et populært fiskeområde, med rasteplass og utedo.
Fiskebestand	Det er i perioder en god bestand av aure som går opp fra Veslevatnet (privat vatn med mulighet for å kjøpe kort).
Fiskeplasser	Det er viktig å finne kulper som fisken kan stå i og samtidig få nok næring.
Fiskemetoder	Mark og flue.
Båt	Uaktuelt
Adkomst	Fra vegen over demningen, Panoramavegen, til Hemsedal.

21 Krokåne

Omtale	Lengde 8,5 km. Elva renner fra Sørre Syndin til Vasetvatnet. Den renner gjennom et variert terreng, med grunnfjell, morene og myrområder. Det er mange små kulper, stryk og lengre stilleflytende loner. Det er både grunne og dypere partier. Elva har stor variasjon i vassføring gjennom sommersesongen, fra elv til et mindre bekkedrag.
Fiskebestand	Det er aure og ørekyte i elva og det kan i perioder være et godt fiske. Det rapporteres fisk opp mot kiloen, men det meste er mindre fisk.
Fiskeplasser	Fiskeplassene er avhengig av vasstanden. Det gjelder å finne plasser som både gir fisken ly og mulighet for næring. I områder med myr og vier kan det uventet dukke opp fiskbare plasser. Det gjelder å lete seg fram.
Fiskemetoder	Lang markstang.
Båt	Uaktuelt.
Adkomst	Starten på elva i nord ved Sørre Syndin er tilgjengelig fra brua på Johmsvegen. Haugrudvegen krysser Krokåne 1 km vest for Knippesetkrysset. I sør tar Krokånevegen av fra Knippesetvegen og krysser elva før Murkelievegen tar av. Løypetraseen fra Murkelie til Knippeset krysser også elva og kan være en grei måte å komme til elva. Det går ingen sti langs hele elva, men mange partier er greit framkommelig. Enkelte steder kan vier gjøre det vanskelig.

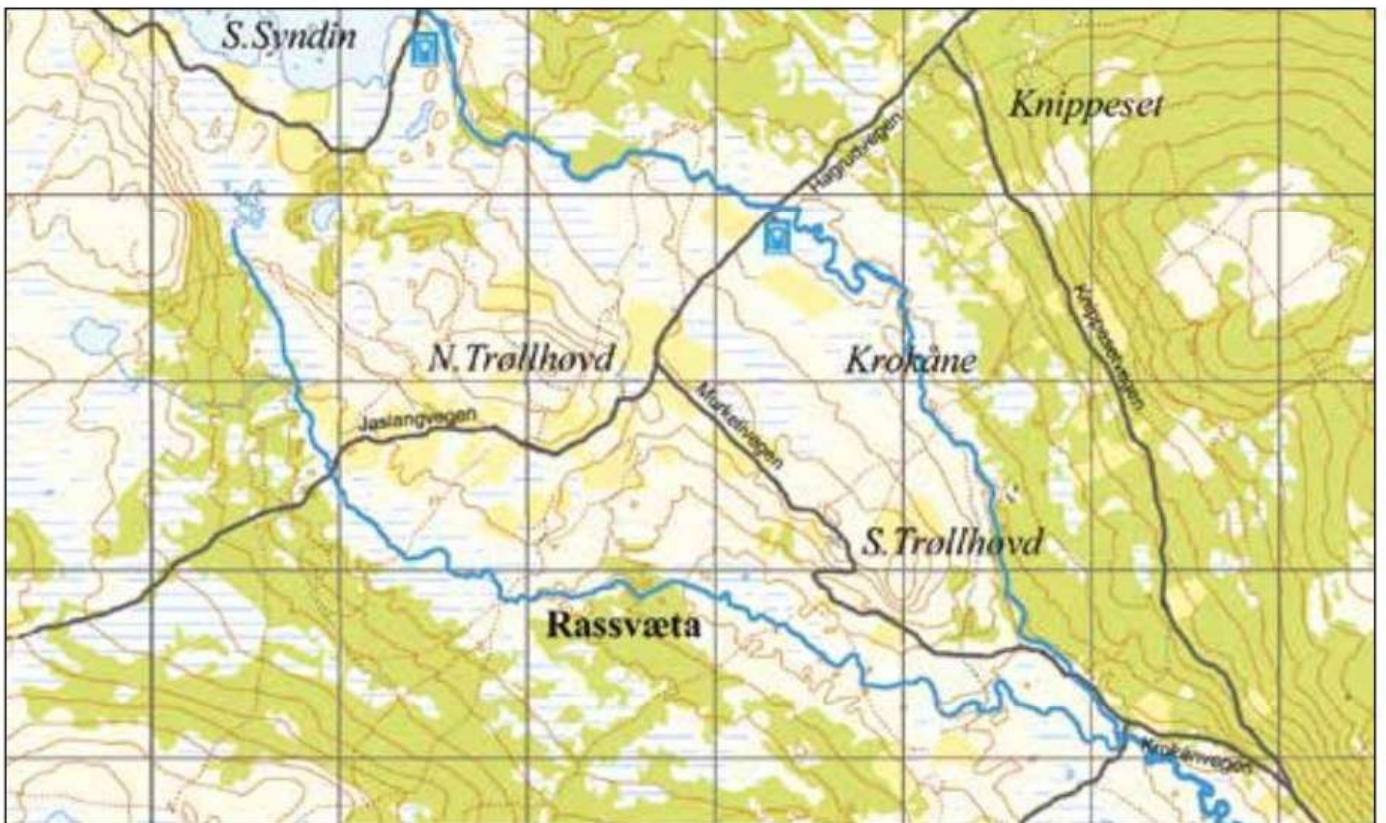

22 Rassvæta

Omtale	Lengde 6,7 km. Bekken renner fra Kringeltjednet til den møter Krokåne sør for Sørre Trøllhøvd. Den renner gjennom et område som i hovedsak er preget av myr. Den første og nederste delen er mer variert med både grunnfjell, morene og myrområder. Gjennom myrområdene går elva i store svinger.
Fiskebestand	Det er aure og ørekyte i elva. Det kan være vanskelig å få fisk i elva.
Fiskeplasser	Fiskeplassene er avhengig av vasstanden. Det gjelder å finne plasser som både gir fisken ly og mulighet for næring. I områder med myr og vier kan det uventet dukke opp fiskbare plasser.
Fiskemetoder	Lang markstang.
Båt	Uaktuelt.
Adkomst	Det er to greie startpunkter fra veg. Jaslangvegen krysser Rassvæta like vest for Nørre Trøllhøvd. Murkelivegen krysser den mellom Murkelie og Sørre Trøllhøvd. I tillegg er det flere stikkveger ned til elva fra Murkelivegen, sjekk kartet. Det går ingen sti langs elva, men det er stort sett ganske åpent lende.

23 Reina

Omtale	Lengde 3,5 km. Elva renner fra Rensenn til Storfjorden. Den er 3,5 km lang. Den renner gjennom et område med mye grunnfjell i dagen. Det er enkelte dype kulper og små fossefall,- størrelsen varierer med nedbørsmengden. På våren og etter langvarig regn, kan den være så stor at den kan være vanskelig å krysse, mens det på andre tidspunkter nesten kan gjøres tørrskodd.
Fiskebestand	Det er aure og ørekyte i elva. Nederste delen av Reina mot Storfjorden er gyteelv for Storfjorden. Øverste del er gyteelv for Rensenn. I resten av elva er det stasjonær fisk som sjelden blir stor.
Fiskeplasser	Det er mange kulper i elva, både små og store. Spesielt er det to ganske store fossefall, som også er vandringshindre for fisken, med brukbare kulper nedenfor. Småkulper bak større steiner, bakevjer og dypere svinger som elva har gravd ut, kan være gode plasser. Når elva stiger kan det komme fram steder som ellers ikke er fiskbare. Økende vasstand gir ofte godt fiske før elva har blitt for stor.
Fiskemetoder	Både lang markstang og fluestang er anvendelig. Våtflue og tørrflue kan brukes enkelte steder. Markfiske kan utøves med eller uten et lite søkke. Uten søkke gjelder det å la marken følge strømmen og komme nær aktuelle plasser for fisken.
Båt	Uaktuelt.
Adkomst	Panoramavegen krysser elva noen hundre meter fra Storfjorden sør for Nøsen. Fra Flyinvegen går det fint å finne fram til elva ved å gå vestover sør for Lomtjednstølen. Det går også en hytteveg mot utløpsosen av Rensenn fra Panoramavegen ca. 200 meter vest for vatnet. Det er om lag en km å gå fra Panoramavegen til osen i Rensenn.

Fiskemetoder

Det er sjelden forholdene ligger til rette for å bruke de eldste fiskemetodene, som å jage fisken og ta den med hendene. Svært lav vasstand etter langvarig tørke kan nok gjøre det mulig, men det er unntaket.

Markfiske

Den enkleste og ofte sikreste måten er å bruke meitemark. Levende fisk som agn er forbudt, men mark og maggot er tillatt. Markfiske har lange tradisjoner. En lang stang med snøre og krok, kanskje et lite søkke litt over kroken, er en enkel og ofte effektiv og spennende redskap i bekker og små vatn. Å lure seg inn til bredden og kaste så vidt over kanten, og så ha tålmodighet til å vente lenge nok til at fisken får tid til å lukte, finne marken og bite på kroken. Om det så skal gjøres tilslag med å stramme opp snøret eller vente til fisken trekker det ut, er ofte gjenstand for diskusjon. Ikke for tykt snøre og for stor krok er det derimot større enighet om.

Inn- og utløpsoser i vatna er gode fiskeplasser for markfiske. I mange av de små bekkestubbene mellom vatna kan det også være kulper med fisk. Vasstanden vil være med å avgjøre om det er mulig å fiske der. Enkelte steder går bekkene i store slyng gjennom myra, ofte omkranset og overgrodd av vier. Det kan se ut som en svært liten bekk, men den kan være dyp og huse fin stekefisk. Fiske i slike bekker krever forsiktighet. Det kan være nødvendig å liste seg inntil og slippe marken ned i en aktuell kulp. Rassvæta og Krokåne er eksempler på bekker hvor en lang markstang bør brukes, men det er flere slike bekker. Det er bare å lete seg fram.

En slukstang og snøre som kan "løpe fritt" etter at det er gjort et kast i en strøm eller kulp uten mer kastevekt enn kroken og marken, er en annen spennende metode. Bruk av kastedupp enten med fast fortom under duppen eller som "Andersduppen" med snøre som kan gå gjennom duppen når den har landet, kan øke det området som det kan fiskes i. Mark og dupp, eller mark og søkke kan også være et svært behagelig fiske, ligge på en strand og hygge seg med snøret i vatnet og en mulighet til å få fisk.

Bruk av fluestang med mark i stedet for flue på et tørrfluesnøre kan være svært spennende og ganske krevende når det skal kastes og marken ikke skal kastes av.

På isen er mark et godt agn, enten bare med en krok og tynn sene eller med en sluk eller skje over til å lokke med.

Harvefiske seinhøstes i kveldsmørke er et fiske med lange tradisjoner. En stor markklyse trekkes med rykkvise bevegelser over kulper og stryk der det kan stå tidlige gytevandrerne. Det er mulig at dette kan gi inntrykk av at det er en frosk som svømmer over elva.

Slukfiske og dorging

Det er ulike typer sluk, wobblere og spinnere. Noen er ment å etterlikne byttedyr, for eksempel små fisk og frosk, andre er ment å tirre fisken til angrep. Sluk kommer i alle mulige størrelser, farger og fasonger. Slukfiske kan være både spennende og variert. Med en godt tilpasset vekt til stanga og ikke for tykt snøre er det utrolig hvor langt det kan kastes. Store områder kan derfor avfiskes. Det gjelder imidlertid å bygge opp en egen erfaring på hva slags sluk som virker på ulike tidspunkter og i ulike vatn. I tillegg kan innsveivingen varieres fra sakte til fort, jevnt eller rykkvis og om det fiskes dypt eller nærmere overflaten. Som i annet fiske er utholdenhet, systematikk og flaks viktige faktorer for resultatet.

Dorging med en eller to stenger er mulig i de fleste av de større vatna. Det er imidlertid viktig å gjøre seg kjent med bunnforholdene for ikke å slite av snøret. De fleste slukene og spinnerne

for fiske i ferskvatn kan gi resultater. De bør ikke være store og tunge siden de fleste vatna er ganske grunne.

Dorging med sluk eller et sett med skeier med en senestump og en krok med agn bak (ofte kalt konvoi, markklokker eller amerikaner) er et anerkjent redskap i litt større vatn. Spesielt effektivt skal det være i Storfjorden. Bruk av en flue som opphenger foran sluken kan brukes både som dorge- og kasteredskap.

Fluefiske

I sammenheng med klekkingen av insekter kan auren være svært selektiv på hva den spiser. Det kan da være viktig å få en anelse om hvordan de aktuelle insektene ser ut. Mange av fluene og nymfene som brukes, er ment å være imitasjoner, andre har mønstre som skal virke lokkende.

De små vatna i allmenningen er velegnet for fluefiske, i de større vatna kan det være vanskelig å finne og nå ut til fisken uten båt eller vadere. Gode fiskeplasser for fluefiske i vatna er rett utenfor marbakken, der det går fra grunt til dypt vatn. Innløps- og utløpsosene er ofte gode fiskeplasser også for fluefiske. Ulike næringsdyr kan komme med strømmen. Det er et begrenset antall elve- og bekkestrekninger i allmenningen som egner seg for fluefiske, enten det er med tørrflue, våtflue eller nymfer. Flere steder er det imidlertid litt større kulper som kan være aktuelle.

Den elvestrekningen som blir mest brukt, er Buaråne mellom Storfjorden og Mosvatnet. Den har både dype kulper, strømmer og mer sakteflytende partier. I et vatn, Rensenn, er det også mulig å fiske med oter, med flere fluer (og eventuelt sluker) samtidig, jf. avsnitt om fiskekort. Det er enklest å bruke båt til slikt fiske. Det går også å dra oter fra land, men det er så langgrunt at det er mindre sjanse for å få fisk.

Isfiske

Det er mulig å fiske på isen på de fleste av vatna. Isen på fjellvatna kan være svært tjuk, ofte rundt 80 centimeter i den perioden den er tjukkest, men ved innløps- og utløpsosene kan det likevel være åpent vatn. Utvis forsiktighet, spesielt i vatn som er berørt av regulering som Storfjorden, Mosvatnet og Køltjednet er dette viktig.

Aktuelt utstyr ved isfiske er pilkestikke med balansepillk, eller mormyska agnet med maggot. Ved isfiske etter aure et er det også mange som bruker en skjesluk med en 5-10 cm lang fortom med en markkrok i enden. I følge fiskereglene i statsallmenningen er det lov å bruke inntil 5 pilkestikker så lenge du er tilstede på isen. Når vårsola begynner å varme kan det være en svært trivelig aktivitet. Det er heller ingen tvil om at det er et fiske som krever både kunnskap, ferdighet og tålmodighet.

Rensing/filetering og tilberedning

Hovedpunktet er å få ut innvollene uten å skjære dem opp og uten at fiskekjøttet blir maltraktert. Start på undersiden av hodet. Kutt over på tvers, stikk kniven inn i bukhulen og skjær opp langs midten av buken fram til gatthullet. Fjern hode, gjeller og innvoller. Om fisken skal stekes eller kokes hel, skrapes blodranden ut med kniven (abboren har ikke blodrand).

For å filetere legges fisken på en treplate. Fileteringskniven er viktig. Den bør ikke være for skarp, da er det lett å skjære gjennom skinnet og brystbeina, men heller ikke for sløv, da må det brukes kraft som kan ødelegge fisken. En ganske flat kniv med tynt blad er tjenlig. Kniven føres inn langs ryggbeinet (fra ryggen lengst opp mot hodet) og til enden av brystbeina og så videre langs ryggbeinet til halefinnen. Om brystbeina blir gjennomskåret, er det ikke så farlig. De beina kan lett tas ut etterpå. Den fileten hvor ryggbeinet sitter, legges med ryggbeinet opp. Kniven føres inn under beinet fra ryggsida der hodet var festet. Før kniven langs ryggbeinet ned mot buksida og bakover til halefinnen. Ideelt har du nå to fileter uten ryggbein og brystbein. Legg en filet med skinnsida mot treplaten. Ta tak i den delen som er nærmest der halefinnen var. Før kniven ned i fiskekjøttet så langt "bak" du kan mens du samtidig har tak i skinnet bakenfor. Skrå kniven og følg skinnet framover. Fiskekjøttet løsner da fra skinnet. Skjær rent for eventuelle rester av finner og brystbein som sitter igjen. Har alt gått bra, har du nå en filet helt uten skinn og bein som er klar til å tilberedes.

Tilberede fisk tilpasset fangsten og tilbehøret en har

På tur er det en enkel måte å lage til en god aure- eller abborrett. Dette trengs:

Dobbel frysepose, en halv liter grovt sammalt hvetemjøl, en spiseskje med salt, et par teskjeer med kvernet pepper og litt tørkede urter, som eksempelvis persille, dill og salvie. Ta med en bordpakning med meierismør, litt tørkepapir og en turstekepanne. Da er det viktigste (med unntak av fisken) med. Filetér fisken (jf. over), reinskjær filetene og tørk dem litt. Legg dem i posen med det grove mjølet. Gjør i stand et lite kokebål, husk forsiktighetsreglene med bål i utmark. Ta smør i panna og legg i filetene når smøret har sluttet å frese. Stek dem pent brune, ikke altfor hardt. Spises direkte fra stekepanna, eller på en brødskive. Tilbehør er ikke nødvendig, men kan varieres alt etter hva som er tilgjengelig og hvor langt det skal bæres.

Fiskekultivering

Overvåkingen skjer ved hjelp av fangstregistrering. Registreringen gir et bilde av bestanden gjennom hvor mye det fiskes med oter og garn og hvor mye og hvor stor fisk som tas. I perioder blir det tatt fiskeprøver for å bestemme alder og vekst på fisken. Mer systematisk prøvefiske med garn med ulike maskevidder har blitt gjort i de fleste vatna og inngår i dette arbeidet.

I enkelte av vatna er det begrenset mulighet for gyting og oppvekst av yngel. Det blir derfor drevet stamfiske om høsten i noen vatn. Den befruktete rogn blir lagt inn på oppdrettsanlegget til fjellstyrene i Torpa. Fisk fra vår lokale stamme blir så satt ut igjen i allmenningen til glede for små og store fiskere. Deler av utsettingen blir gjort i juni av skoleelever fra kommunen. For flere detaljer, se årsmeldinger fra Vestre Slidre fjellstyre, www.vestre-slidre-fjellstyre.no

Båt og motor

Regler om bruk av båt og motor

Det er lov å fiske fra båt i alle vatn i allmenningen. Båt med motor på inntil 10 HK kan brukes i Storfjorden, M.Syndin og S.Syndin. På N.Syndin er det tillatt med 15 HK. Det er ikke lov å bruke motor i de andre vatna, dette gjelder også elektrisk motor.

Båter som ligger ved vatna over en uke skal merkes med eieren sitt navn og adresse. Ved de mest brukte rasteplassene er det ikke ønskelig at båter ligger fast, se ev. informasjon på rasteplassen.

Utsettingsplasser for båt

Det er mulig å sette ut båt i alle vatn det er bilveg inntil. De fleste plassene er lett å finne. Flere detaljer er beskrevet under hvert vatn.

I **Storfjorden** er det best ved Buaråne, Haugvørpe, Flyin og Liset i Baklia.

I **Mosvatnet** er fint å sette ut fra naustene på Jaslangen eller nordenden ved Kvitehaugen, litt øst for vegkrysset.

I **Rensenn** kan du sette ut båt fra stranden ved rasteplassen.

I **Sørre Syndin** er det laget til plass i sørenden av vatnet.

I **Midtre Syndin** kan du sette ut båt ved Pyttingen som er utløpsosen til Nørre Syndin, fra veggen langs nordvest sida og på sørøst sida ved Sandøddin. Beste plassen for utsetting av båt er fra rasteplassen ved Delebekkstølen-Båthaugen, kjør Strøsvegen ca. 1,7 km fra brua mellom Midtre og Nørre Syndin mot Strø.

I **Nørre Syndin** er det utsettingsplass rett nord for brua mellom Midtre og Nørre Syndin.

I **Nestisvatnet** er det vanskelige kjøreforhold til utsettingsplassen ved utløpsosen.

Fiskedag

En søndag i første halvdel i juli arrangerer Vestre Slidre jeger- og fiskarlag i samarbeid med Vestre Slidre fjellstyre fiskedag ved Buaråne.

Her får alle gratis smaksprøver av aure, abbor og sik i ulike varianter. I tillegg til sosialt samvær er det informasjon om fiske, instruksjon, fiskekonkurranse m.m.

Informasjon finner du på oppslag og på internett: www.vestre-slidre-fjellstyre.no

Friluftsliv

Åpen bu

Ved Matkista (vest for Mosvatnet) har fjellstyret en bu som står åpen til fri bruk. Det er 3 sengeplasser. Du må ha med deg utstyret du trenger.

Her det også en båt som fritt kan brukes. Redningsvest må du ta med selv.

Hytta og båten kan ikke reserveres.

Bu til utleie

Fjellstyret har en bu for utleie ved Flikja (østsiden av Mosvatnet, nær Kvitehaugen). Det er enkel standard med 4 sengeplasser. Bua blir leid ut på internett; gjennom www.inatur.no. Bua vil bli tilgjengelig for utleie i 2018.

Camping

Telt

Etter allemannsretten er det fritt å telte i utmark. Ikke sett opp telt for nær bygninger (150 meter).

Campingvogn/bobil

Plassering av vogn/bil er å regne som parkering, og er ikke en del av allemannsretten. Det er likevel lov til å plassere campingvogn eller bobil i allmenningen. Vilåret er at vogn/bil skal være i bruk. De kan ikke settes igjen når en reiser fra området. Det er campingplass på Vaset for langtidsparkering.

Rasteplasser

Fjellstyret har laget til mange rasteplasser i allmenningen. For at det skal være trivelig å bruke rasteplassene er det viktig at alle rydder etter seg. Husk derfor å ta med deg søppel. Det er satt opp søppelcontainere flere plasser i fjellet. På mange av rasteplassene er det også laget til utedoer.

Rasteplassene er ikke campingplasser. De er laget til for at folk som er på reise kan ta en stopp. Blir det plassert telt og campingvogn på plassen hindrer dette bruk av rasteplass. Vær derfor så snill at du ikke camperer på rasteplassene over lengre tid.

Åpen bu ved Matkista.

Bålbrenning

Å brenne bål er en av allemannsrettene. Samtidig plikter enhver å vise aktsomhet ved gjennomføring av aktivitet som kan føre til brann. På tross av det generelle forbudet mot å brenne bål i nærheten av skog og utmark i tida 15. april til 15. september uten tillatelse fra kommunen, er det likevel tillatt å gjøre opp ild der det åpenbart ikke kan medføre brann.

(Kilde: Sentral forskrift for brannforebygging)

Bålvett (Råd fra miljødirektoratet)

- Tenn ikke bål når det er tørt på bakken.
- Tenn ikke bål når det er sterk vind.
- Tenn ikke bål tett inntil busker og trær.
- Bruk etablerte raste- og bålplasser.
- Unngå bål plass på bart fjell da berget kan sprekke.
- Voksne bør alltid være i nærheten av bålet.
- Bålet skal være helt slukket før du forlater det.

Hunder - båndtvang

Det er båndtvang for hunder fra 1. april til 10. oktober. Dette er lengre tid enn generelle regler i hundeloven og vedtatt i lokal forskrift pga. beitedyr. Hunder skal også utenom båndtvangstida være under kontroll. Se www.vestre-slidre-fjellstyre.no for mer informasjon.

Reglene for båndtvang er viktige med tanke på å beskytte både husdyr og vilt.

Turkart

Turkart for Vestre Slidre kommune er til salgs i butikkene i området. Målestokk er 1:50.000. Kartet gir nyttig informasjon om turer, skiløyper, jakt, fiske m.m.

For digital versjon av kart kan vi m.a. anbefale www.valdreskart.no og www.norgeskart.no.

På valdreskart.no er det en funksjon for å se dialektnavn, under fane grunnkart haker du av for «dialektnavn». Du må zoome inn til minimum 1:5.000 for å få fram dialektnavn.

Kilder

- Anderson, T. og Borge, P. E. (1997). *Langs markfiskerens stier*. Oslo: Aschehoug.
- Borgstrøm, R. (1971). *Innledende undersøkelse av ørret- og abborbestanden i Flyvann i Vestre Slidre*. Oslo: Zoologisk museum, UIO.
- Eknes, Å. (1979). *Innlandsfiske*. Oslo: Samlaget.
- Hermundstad, K. (1964). Fisket. I *Valdres bygdebok nr 5*. Fagernes: Valdres historielag.
- Hesthagen, T. (2011). Sløefiske i Oppland. Ein vanleg fiskemåte i gammal tid. *NINA temahefte 46*. Trondheim: Norsk institutt for naturforskning.
- Hjelle, O. (1993). Fiskeslør. I *Tidsskrift for Valdres historielag, 70 årg.* Fagernes: Valdres historielag
- Jacobsen, H. og Follum, J. R. (1997). Kulturminner og skogbruk. Biri: *Skogbrukets Kursinstitutt*.
- Jahnsen, J.B. (2002). Sagn i Valdres. Oslo: Topografisk forlag.
- Petron, O. (1998). *Aschehoughs store fiskebok, Norges fisker i farger, 4. revidert utgave*. Oslo: Aschehoug
- Ruge, H. (1743). Slidre prestegjeld. Gjengitt i *Tidsskrift for Valdres historielag, 8 årg. 1926-27*. Fagernes: Valdres historielag
- Ruge, H. (ca 1750). Valdrecia reseråta. Gjengitt i *Tidsskrift for Valdres historielag, 2 årg. 1917*. Fagernes: Valdres historielag
- Stenmar G. red, (2010). *Den store boken om sportsfiske*. Norsk utgave. Oslo: Cappelen Damm faktum
- Sømme, J.D. (1941). *Ørretboka*. Oslo: Dybvad
- Visit Valdres AS (2014). *Valdres fiskeguide*. Fagernes: www.valdres.com
- Vestre Slidre fjellstyre (2015). *Årsmelding for 2015*. Slidre: www.vestre-slidre-fjellstyre.no
- Walton, I. (1653). *The complete angler: or the contemplative man's recreation*. London: Marriot
- Aars, I. (1993). Jarnvinne i høgfjellet. i *Tidsskrift for Valdres historielag, 70 årg.* Fagernes: Valdres historielag

Tilbakemeldinger

Fiskeguiden beskriver bare en del av fiskemulighetene i allmenningen. Status på fisket er avgrenset til den informasjonen vi hadde i desember 2016. Fisking er også en svært mangfoldig virksomhet; fiskebestand, fiskemetoder, stedsvalg, værforhold osv. virker inn. Opplevelsene vil variere.

Redaksjonen ønsker å få tilbakemeldinger på denne fiskeguiden:

om opplysninger som mangler, bør rettes opp eller presiseres, og om tips som kan være nyttige for andre fiskere. Guiden vil legges ut på nettet slik at opplysninger vil være tilgjengelige og oppdateringer kan skje raskere.

Kommentarer og informasjon kan sendes til vestre.slidre@fjellstyre.no.

Vi er også interessert i informasjon og ønsker om ting som kan endres eller forbedres i forvaltningen av fisket i allmenningen, uten at det nødvendigvis skal bli en del av en revisjon av guiden.

Fiskeguiden er utarbeidd av Vestre Slidre fjellstyre og Vestre Slidre jeger- og fiskarlag. Opplysningene er ajourført i mai 2017.

Trykk: 07 Gruppen, juni 2017

Layout ved Visit Valdres AS, Julia Helgesen

Kontaktinformasjon

Vestre Slidre fjellstyre

Post: Slidrevegen 20, 2966 Slidre

Tlf. kontor: 61 34 50 00

E-post: vestre.slidre@fjellstyre.no

Internett: www.vestre-slidre-fjellstyre.no

www.facebook.com/VestreSlidrefjellstyre

VESTRE SLIDRE FJELLSTYRE

